

സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ മറക്കരുത്

പ്രശസ്തനായ അധ്യാപകനും സാഹിത്യകാരനും ചരിത്രകാരനുമായിരുന്നു തോമസ് കാർലൈൽ (1795-1881). കാർലൈൽ ഭാര്യ ജയിൻ. അവർ വളരെ നല്ല സ്ത്രീയായിരുന്നു. കാർലൈലും ഭാര്യയോട് അതിയായ സ്നേഹമുണ്ട്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം അതു പ്രകടിപ്പിക്കാൻ മറന്നു പോയി. തിരക്കിനിടയിൽ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം അദ്ദേഹം നീരസമാണു പ്രകടിപ്പിച്ചത്.

ജയിനിന്റെ മരണശേഷം കാർലൈലു വലിയദുഃഖം തോന്നി. ഒരു ദിവസം ജയിനിന്റെ ശവകുടീരം സന്ദർശിച്ചശേഷം കാർലൈൽ തന്റെ ഡയറിയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി: 'ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവർ അടുത്തുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ആ സാന്നിധ്യം ആസ്വദിച്ച് അനുഭവിക്കൂ. അവർ അകലെയായെന്നതുവരെ അതിനായി കാത്തിരിക്കേണ്ട. സ്നേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവരോട് അന്ധരും ബധിരരും മുകരുമാകേണ്ട. ആരെയെങ്കിലും നമ്മൾ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ സ്നേഹം പ്രകടമാക്കുവാൻ അവരുടെ മരണംവരെ നാം കാത്തിരിക്കരുത്'.

ഹാഡിങ്ങ്സിലെ ജയിനിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ കാർലൈൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിവെച്ചു: "അവളുടെ ധന്യമായ ജീവിതത്തിൽ ദുഃഖങ്ങളായിരുന്നു കൂടുതൽ. എന്നാൽ അവയൊന്നും തന്റെ ഹൃദയത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ അവൾ അനുവദിച്ചില്ല. കാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുവാൻ ഏറെ നൈപുണ്യമുണ്ടായിരുന്ന അവൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു. 40 വർഷം അവൾ ഭർത്താവിന്റെ വിശ്വസ്ത സഹകാരിയായിരുന്നു. 1866 ഏപ്രിൽ 21 ന് അവൾ മരിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ വിളക്ക് അണഞ്ഞുപോയി". (സദുശ്വാക്യം 31:10,28)

'You can pay your subscription, online!'

Jeevamozhikal - Direct Fund transfer Details

Account Name : JEEVAMOZHICAL
 Account No. : 67074193088
 Bank & Branch : SBT, Kumaranalloor, Kottayam
 Bank IFS CODE : SBTR0000677

Note: Immediately after the fund transfer, kindly email to jeevamozhikal@gmail.com with the transaction details, your address, phone number and the subscription reference number.

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 12 - ലക്കം 2

ഫെബ്രുവരി 2014



**ബൈബിളിലൂടെ
സാക് പുനൻ**

**ദൈവം യോജിപ്പിച്ചത്:
കാതനെയും വിലുംബത്തും**



JEEVAMOZHICAL ജീവമൊഴികൾ

നാമോ... നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടല്ലോ (യോഹ 6: 68)

വാല്യം 12 ഫെബ്രുവരി 2014 ലക്കം 2

വാർഷിക സ്വന്തം സംഭാവന

ഇന്ത്യയിൽ Rs.100/-

ഇന്ത്യയ്ക്കു പുറത്തു Rs.700/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി.

അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരളം - 686 016

ഫോൺ 0481-2391519, 8281027519

e-mail : jeevamozhikal@gmail.com
www.jeevamozhikal.org

ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ

നികേഷപം മൺപാത്രത്തിൽ

യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം
എന്ന നിക്ഷേപം
സംശയം എന്ന
മൺപാത്രത്തിലാണു
നിറച്ചിരിക്കുന്നത്.

മൊഴിമുത്തുകൾ

'യേശു കൈയിൽ മാന്വൈരം.....'

ലോകം സുരക്ഷിതവും എന്നു വിളിക്കുന്നതിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ് കർത്താവിന്റെ കൈകളിൽ നമ്മെ സമർപ്പിക്കുന്നതാണു യഥാർത്ഥ സുരക്ഷിതത്വം.

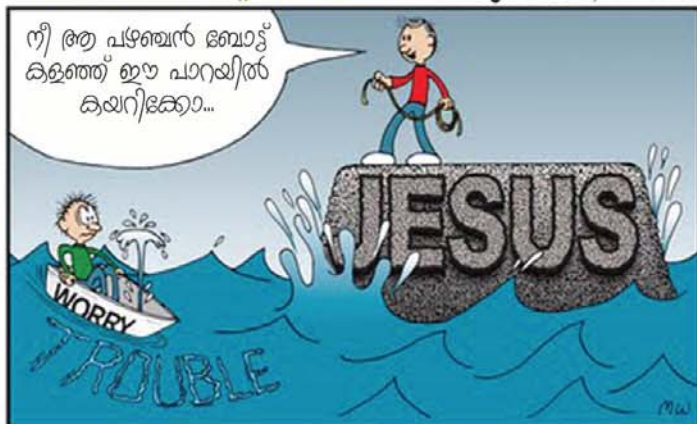


പിതാവിനെ അറിഞ്ഞ് തന്നെത്തന്നെ കലവറകൂടാതെ ഏൽപ്പിച്ച പുത്രനെപ്പോലെ നാമും അവിടുത്തെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവായി ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു നമ്മെത്തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചാൽ പിതാവിന്റെ മടിയിൽ പുത്രനെപ്പോലെ സുരക്ഷിതത്വം നാമും കണ്ടെത്തും.

എലിസബത്ത് ജിം എലിയറ്റ്

സമാധാനത്തിന്റെ പാറ

A Joyful 'toon by Mike Waters



'ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് കഷ്ടം ഉണ്ട്. എങ്കിലും യെരൂശലേമിലെ, ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു..' (യോഹന്നാൻ 16:33)

ANTIPAS – A FAITHFUL WITNESS

In Rev 2:12-17 we read, "And to the angel of the church in Pergamum write: The One who has the sharp two-edged sword says this: 'I know where you dwell, where Satan's throne is; and you hold fast My name, and did not deny My faith, even in the days of Antipas, My witness, My faithful one, who was killed among you, where Satan dwells.....'"

Pergamum was a city, which was so evil that the Lord says that Satan had his earthly headquarters there. This is mentioned twice in Rev. 2:13. And right in the midst of that city the Lord had placed His church.

The Lord tells them, "I know where you dwell". He knows exactly where we are living and in what circumstances we are living. And He can keep us pure and triumphant, even if Satan has his earthly throne right where we live. With the sword of the Spirit, we too can overcome.

No lampstand ever complains that the surroundings are too dark for it to shine in. The brightness of a lampstand has nothing to do with its surroundings. Its light depends solely on the amount of oil it contains.

It is exactly the same with any local church. The surroundings may be evil. Satan may have his throne in that city. But if the church is filled with the oil of the Holy Spirit, the light will shine brightly. In fact, the darker the surroundings, the more brightly any light will be seen in such surroundings! The stars are seen at night - not during the day.

The Lord commends this church for holding fast His Name and not denying the faith even in times of persecution. He specially mentions Antipas, who was a faithful witness who laid down his life for his faith.

Antipas was one who stood for God's truth, even if it meant having to stand alone. He was a man of conviction and not one who sought to please men. Those who know God do not have to look around to see how many others believe what they believe. They are willing to stand alone for the Lord, if necessary against everyone else in the whole world. Antipas was a man like that. And as a result, he was killed.

If he had been a man-pleaser, he could have escaped death. He was killed because he stood uncompromisingly for God's revealed truth. People probably called him narrow-minded, stubborn, hard-to-get-along-with and insane. But it made no difference to him. He just stood true to his Lord, standing against all sin, worldliness, compromise, disobedience to God's Word and against the devil. Here was a man who was a threat to Satan's kingdom. Perhaps it was because Antipas was in Pergamum that Satan decided to place his throne there. What a man Antipas must have been if even Satan dreaded him!

God needs people like Antipas in every part of the world today. The time is soon coming when we will have to pay a price for our faith. All of Babylonian Christendom around us will compromise and bow to the Antichrist. Will we stand firm in that day, like Antipas did? Or will we bow the knee to Satan to preserve our life? Are we convinced that it is worth losing our life for the sake of God's truth?

Today, God is testing us through little trials. It is only if we are faithful in these little testings that we can be faithful in the bigger trials that will come in the future. Satan should consider you such a threat to his kingdom that he moves his throne to the town where you live.

The sad thing was that the church at Pergamum lost out spiritually, after Antipas died. Antipas was probably the messenger of the church when he was alive. When he died, someone else took over and the church went downhill. This is the sad history of many churches.

നൽകുന്നതു ദൈവമാണ്, സ്വീകരിക്കാൻ നാം തയ്യാറാണോ?



ഒരു വലിയ സുപ്പർ മാർക്കറ്റിൽ അമ്മയോടൊപ്പം ചെന്ന നാലു വയസ്സുകാരിയെക്കുറിച്ച് ഒരു കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവൾ അമ്മയോടൊപ്പം അച്ചടക്കത്തോടെ നടന്നു. സാധനങ്ങൾ എടുക്കാനും തിരികെ വയ്ക്കാനും ഒക്കെ അമ്മയെ സഹായിച്ചു. ഒടുവിൽ കൗണ്ടറിലെത്തി സാധനങ്ങളുടെ പണം അടച്ച് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങാൻ വാതിലിനടുത്തത്തിയപ്പോൾ അവിടെയതാ ഒരു സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരൻ. അയാളുടെ മേശയുടെ മുകളിൽ കവറിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒട്ടേറെ മിഠായികൾ കുന്നുകൂട്ടി വച്ചിരിക്കുന്നു.

അയാൾ, അമ്മയോടൊപ്പം നടന്നുവന്ന കുഞ്ഞിനേനോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. പിന്നെ മേശപ്പുറത്തേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടി: “കണ്ടോ, ഈ മിഠായികളെല്ലാം മോളെപ്പോലെ യുള്ള കൊച്ചുമിടുക്കർക്ക് എടുക്കാനുള്ളതാണ്. പുറത്തിറങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് ഇതിൽനിന്ന് ഒരു കൈനിയെ വാരി എടുത്തോളൂ.”

കുട്ടി അതുകേട്ടു നാണിച്ചു ചിരിച്ചെങ്കിലും അയാൾ പറഞ്ഞതുപോലെ മിഠായി ഒരു പിടി എടുക്കാതെ അമ്മയുടെ വിരൽത്തുമ്പിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ തന്നെ നിന്നു. അപ്പോൾ സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരൻ തന്നെ ഒരു കൈ നിയെ മിഠായി വാരി അവളുടെ കൈയിൽ വച്ചുകൊടുത്തു. അത് അവളുടെ രണ്ടുകൈയും നിയെ ഉണ്ടായിരുന്നു...

സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരൻ തുറന്നുകൊടുത്ത കണ്ണാടി വാതിൽ പിന്നിട്ടു പുറത്തേക്കു നടക്കുമ്പോൾ അമ്മ അവളോടു ചോദിച്ചു: “നീയെന്താ അയാൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു പിടി മിഠായി തനിയെ എടുക്കാഞ്ഞത്? അതുകൊണ്ടല്ലേ അയാൾക്ക് എടുത്തുതരേണ്ടി വന്നത്. മിടുക്കിയായി പറഞ്ഞപ്പോഴേ പോയി എടുക്കേണ്ടേ? അതിനുപകരം നാണിച്ചു നില്ക്കുകയാണോ?”

അപ്പോൾ കുട്ടിയുടെ മറുപടി ഇങ്ങനെ: “നാണിച്ചുനിന്നതൊന്നും അല്ല അമ്മേ. എന്റെ കൈ ചെറുതല്ലേ? ഞാൻ ഒരു കൈ വാരിയാൽ കുറച്ചു മുട്ടായി അല്ലേ കിട്ടൂ? എന്നാൽ സെക്യൂരിറ്റി അങ്കിളിന്റെ വലു കൈ ആയതിനാൽ അങ്കിൾ ഒരു കൈ വാരിത്തന്നപ്പം തന്നെ എനിക്കു രണ്ടു കയ്യും നിയെ കിട്ടിയില്ലേ?”

കുട്ടിയുടെ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ അവളുടെ നിലപാടായിരുന്നു കൂടുതൽ യുക്തിസഹം എന്ന് അമ്മയ്ക്കു തലകുലുക്കി സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു!

നമ്മുടെ കൈകളും കുട്ടിയുടെ കൈകൾപോലെ കൊച്ചുകൈകളാണ്. നാം തന്നെ വാരിയെടുത്താൽ കുറച്ചേ ലഭിക്കൂ. വലിയവനായ ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളോ? അവ എത്രയോ വലുതാണ്! ഇതു നമ്മൾ തിരിച്ചറിയുന്നുവെങ്കിൽ കുട്ടിയെപ്പോലെ നാമും, നമ്മൾ തന്നെ വാരിയെടുക്കാൻ തിരക്കു കൂട്ടാതെ, ക്ഷമയോടെ കാത്തു നിൽക്കും. ദൈവം തന്നെ തരട്ടെ. അതു തീർച്ചയായും നമ്മുടെ അളവിനേക്കാൾ പതിന്മടങ്ങു വലുതായിരിക്കും. കാരണം അവിടുന്ന് ദൈവമാണ്!

പൗലൊസ് ഫിലിപ്പുരോട് ഇക്കാര്യം പറയുന്നുണ്ട്. താഴ്ചയിൽ ഇരിപ്പാൻ അറിയാവുന്ന, ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവിപ്പാൻ ശീലിച്ചിരുന്ന (ഫിലി. 4:12) അപ്പൊസ്തലൻ തന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്ന് ഫിലിപ്പുരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെ: “എന്റെ ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ട് ഒക്കെയും മഹത്വത്തോടെ തന്റെ ധനത്തിനൊത്തവണ്ണം ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പൂർണ്ണമായി തീർത്തു തരും”. (ഫിലി

പ്യ. 4:19).

നോക്കുക: ദൈവം നമ്മുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുതീർക്കുന്നതു തന്റെ മഹത്വത്തിനും ധനത്തിനും ഒത്തവണ്ണമാണ്! അതും പൂർണ്ണമായി!!

മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയെക്കുറിച്ച് ഒരു കഥ ഇങ്ങനെ: ചക്രവർത്തി നടന്നു പോകുമ്പോൾ ഒരു യാചകൻ ‘എന്തെങ്കിലും തരണം’ എന്നു യാചിച്ചു. ചക്രവർത്തി നിന്നു. ഒരു വലിയ ചാക്കുകൊണ്ടുവരാൻ കല്പിച്ചു. ചാക്കുകൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അതു നിറയെ സ്വർണവും രത്നവും വാരിനിറയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ചാക്കുനിറഞ്ഞപ്പോൾ അതുകെട്ടി യാചകന്റെ തലയിൽ വച്ചുകൊടുത്തിട്ട് ‘കൊണ്ടു പോയ്ക്കോളാൻ’ ആജ്ഞാപിച്ചു. അമ്പരന്നുപോയ യാചകനോട് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭൃത്യന്മാർ പറഞ്ഞു: “അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തികൊടുക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്! അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതാപത്തിനൊത്തവണ്ണം!”

ദൈവം തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ധനത്തിനൊത്തവണ്ണം ഈ വിധത്തിൽ നമുക്കു നൽകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു ഭൗതികമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കപ്പുറം തന്റെ ദിവ്യ സ്വഭാവത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം എന്ന ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്. അതു നൽകുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും നമുക്കു കഴിവുണ്ടോ എന്നതാണു പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. നമ്മുടെ കൈയിലുള്ള പാത്രത്തിൽകൊള്ളുന്ന വെള്ളമേ നമുക്കു വലിയ സമുദ്രത്തിൽ നിന്നായാലും കോരിക്കൊണ്ടുപോരാൻ കഴിയുന്നോർക്കുക. അതുകൊണ്ടു തന്നെ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള അളവുവർദ്ധിപ്പിക്കുക പരമപ്രധാനമാണ്.

വിവിധ അളവിലുള്ള പാത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു കുശവന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകാൻ ഒരിക്കൽ ദൈവം യിരെമ്യാവ് പ്രവാചകനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. (യിരെമ്യാവ് 18-ാം അധ്യായം). അവിടെനിന്നു യിരെമ്യാവ് പഠിച്ച പാഠങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ: ദൈവം ആണ് വലിയ കുശവൻ. ചക്രത്തിന്മേൽ പണിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചീത്തയായിപ്പോകുന്ന പാത്രത്തെപ്പോലും അവിടുന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചുകയറ്റുന്നില്ല. അവിടുന്ന് ആ പാത്രത്തെതന്നെ ഉടച്ചുവാർത്ത് കൂടുതൽ നല്ലതും വലിപ്പമുള്ളതുമായ പാത്രം നിർമ്മിക്കുന്നു. പാത്രം ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ കളിമണ്ണ് പരുവപ്പെട്ട്, കുശവന്റെ കരങ്ങളോട് സഹകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഒരു കുശവൻ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു പാത്രം മെനയുമ്പോൾ തന്റെ ഇരുകരങ്ങളും അതിനായി ഉപയോഗിക്കും. ഒരു കരം പാത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കടത്തുന്നു. മറ്റേ കരം പാത്രത്തിന്റെ പുറംഭാഗം രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ടു കരങ്ങളും ഒരുപോലെ ഉപയോഗിച്ച് ഒരുപോലെ സമ്മർദ്ദം കൊടുക്കണം. പുറത്തെ കരം അതിന്റെ സമ്മർദ്ദം അല്പം അയച്ചാൽ, പാത്രം പുറത്തേക്കു തള്ളിപ്പോയി, ചിലഭാഗങ്ങൾ പുറത്തേക്കു മുഴച്ച് പാത്രം ചീത്തയായിപ്പോകും. അതുപോലെ പുറത്തുനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദത്തിന് ആനുപാതികമായി അകത്തെ കരം പുറത്തേക്കു സമ്മർദ്ദം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പാത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിലെ അളവു കുറയും, പാത്രത്തിന്റെ വലുപ്പം കുറയും, അതു ചെറുതായി പോകും! അകത്തും പുറത്തുമുള്ള കരങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം പാത്രം ഉരുവുകൊള്ളുമ്പോൾ ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും പുറത്തുനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങളുണ്ട്. അതിനോട് അകത്തു നിന്നുള്ള പ്രതികരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഇതു രണ്ടും ചേർന്നാണു നമ്മുടെ ജീവിതം രൂപപ്പെടുന്നത്. രണ്ടും ഒരുപോലെ പ്രധാനമാണ്.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെമേൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന

(ശേഷം പേജ് 21 ൽ)

Handwritten signature

നൽകുക, സ്വീകരിക്കുക

എ.ഡബ്ല്യു.ടോസർ

മെയ്സ്റ്റർ എവാർട്ട് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: “നൽകുന്ന വ്യക്തിയെ ആശ്രയിച്ചല്ല നേരെ മറിച്ച്, സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്”. നൽകുന്ന ആളിനെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു ദൈവിക ദാനങ്ങൾ നാം ആസ്വദിച്ചതെങ്കിൽ നാമൊരിക്കലും ആത്മിക ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. കാരണം ദൈവത്തിന് ഒരിക്കലും യാതൊന്നിനും കുറവില്ലല്ലോ.

ചോദിക്കുവാനുള്ള എന്റെ പ്രാപ്തിക്കനുസരിച്ചാണോ അതോ, നൽകുവാനുള്ള

ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിനനുസരിച്ചാണോ ആത്മികനന്മകൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചാൽ, ഒന്നും ആലോചിക്കാതെ പെട്ടെന്നു തന്നെ ഞാൻ മറുപടി നൽകും: ‘എല്ലാ നിലയിലും ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിലേക്കു തന്നെ ഞാൻ വീഴും. എന്തായാലും മറ്റാര്യേടേയോ കരങ്ങളിലേക്ക് ഞാനൊരിക്കലും നോക്കുക പോലുമില്ല.’ എനിക്കു തരുവാൻ ദൈവത്തിന് ഉള്ള ആഗ്രഹവും താത്പര്യവും, അതു പ്രാപിക്കുന്നതിനായി എനിക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. പലവിധത്തിലുള്ള മാനു

അവൾ ചോദിച്ചതിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതിനേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് വിലപിടിപ്പുള്ള സമ്മാനങ്ങളാണ് അവൻ അവൾക്കു നൽകിയത്.



ചോദിക്കുവാനുള്ള എന്റെ പ്രാപ്തിക്കനുസരിച്ചാണോ അതോ, നൽകുവാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിനനുസരിച്ചാണോ ആത്മീകനന്മകൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചാൽ, ഒന്നും ആലോചിക്കാതെ പെട്ടെന്നു തന്നെ ഞാൻ മറുപടി നൽകും: 'എല്ലാ നിലയിലും ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിലേക്കു തന്നെ ഞാൻ വീഴും. എന്റെയോ മറ്റൊരാളോ കരങ്ങളിലേക്ക് ഞാനൊരിക്കലും നോക്കുക പോലുമില്ല.'

ഷീക പരിമിതികൾ നിമിത്തം, എന്റെ ഏറ്റവും ശക്തവും ധീരവുമായ അപേക്ഷകൾപോലും തുലോം ചെറുതായിരിക്കാം. നൽകുവാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിന് പരിധിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അവിടുന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കാനുള്ള കഴിവും അപാരമാണ്.

ശലോമോൻ രാജാവിനെ കാണുവാൻ ശേബാ രാജ്ഞി പോയപ്പോൾ രണ്ടു വീടുകളിലുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് അവൾക്കു ലഭിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേത് അവൾ ചോദിച്ചതെല്ലാം ആയിരുന്നു. "ശേബാ രാജ്ഞിക്ക് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു ചോദിച്ചതെല്ലാം ശലോമോൻ രാജാവ് കൊടുത്തു". ചോദിച്ചതിൽ എന്തെല്ലാം പരിമിതികൾ വന്നുകാണുമെന്ന് നമുക്കു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അഭിമാനം, മാനുത, സംശയം, ഭയം ഇങ്ങനെ പലതും അവളുടെ ഹൃദയത്തെ മമിച്ചതു കൊണ്ട്, ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും പലതും ചോദിക്കാൻ മടിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അവൾ ഒരു

മനുഷ്യ സ്ത്രീ ആയിരുന്നതിനാൽ, അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിച്ചത് എന്ന് അവളോടു തന്നെ ചോദിക്കേണ്ടി വരും.

രണ്ടാമത്, ശലോമോൻ രാജാവ് തന്റെ മഹാമനസ്കത പ്രകടിപ്പിക്കുമാറ് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു ചോദിച്ചതെല്ലാം കൊടുത്തതുകൂടാതെ "സ്വമേധയാ രാജാചിന്തയും പോലെ ശേബാ രാജ്ഞിക്കു കൊടുത്തു." അങ്ങനെ അവൾ മടങ്ങിയത്, അവൾ ചോദിച്ചു വാങ്ങിയതും ചോദിക്കാതെ ശലോമോൻ നൽകിയതുമായ അമൂല്യങ്ങളായ സമ്മാനങ്ങളുമായി മഹാധനികയായിട്ടായിരുന്നു. ശലോമോൻ രാജാവിനെക്കുറിച്ച് നമുക്കുള്ള അറിവനുസരിച്ച്, അവൾ ചോദിച്ചതിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതിനെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് വിലപിടിപ്പുള്ള സമ്മാനങ്ങളായിരിക്കും അവൻ അവൾക്കു നൽകിയത് എന്നു ന്യായമായും നമുക്കു ഊഹിക്കാമല്ലോ. അവൾ അവനു പൊന്നും രത്നങ്ങളും സുഗന്ധവർഗ്ഗവും സമ്മാനിച്ചതായി നാം വായിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവളുടെ ഔദാര്യത്തേക്കാൾ എത്രയോ ബൃഹത്തായിരിക്കും ശലോമോന്റേത്!

ദൈവം അപരിമേയനായതിനാൽ അവിടുന്ന് എന്തായിരിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം അനന്തമായിരിക്കും. ആർക്കും പരിമിതപ്പെടുത്താനാവാത്ത വിധം അപ്രമേയമായിരിക്കുമത്. ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും ദൈവത്തിന് എന്തെങ്കിലും പരിധി വയ്ക്കുവാൻ നാം ചിന്തയെ അനുവദിച്ചാൽ, അപ്പോൾ നാം ചിന്തിക്കുന്നത് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചല്ല, പ്രത്യുത അവിടുത്തേക്കാൾ കുറഞ്ഞതോ വ്യത്യസ്തമോ ആയ മറ്റൊരയെങ്കിലും കുറിച്ചായിരിക്കും. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ശരിയായി വിഭാവനം ചെയ്യണമെങ്കിൽ, അവിടുത്തെ നന്മയിലും കരുണയിലും സ്നേഹത്തിലും കൃപയിലും, അപ്രകാരം അവിടുത്തെ ദൈവവത്ത്വത്തിനു കല്പിക്കാവുന്ന മറ്റേത് സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യത്തിലും, സമ്പൂർണ്ണമായും അവിടുന്ന് പരിധിയില്ലാ

ത്തവനാണെന്ന് നാം ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കണം.

ദൈവത്തിന്റെ അനന്തവും സമൃദ്ധവുമായ വിഭവ നിക്ഷേപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞാൽ മാത്രം പോരാ, അവയെല്ലാം നമ്മുടെ മേൽ കോരിച്ചൊരിയുവാൻ തക്കവണ്ണം അവിടുന്ന് പരിധിയില്ലാത്ത വിധം മഹാമനസ്കനാണെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുകയും വേണം. അറിയുക എന്നത് വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല. സർവ്വത്തിനും ഭൂമിക്കും നാഥനും ഉടയവനുമായ അത്യുന്നതനായ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ അറിവുകൾക്കുമപ്പുറം മഹാസമ്പന്നനാണെന്ന് ദൈവവിശ്വാസമുള്ള ഏവരും സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ സകലത്തിന്റെയും ഉടയവനായ സർവ്വശക്തൻ സകലവും ധാരാളമായി നൽകുന്നവൻ കൂടിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിന് സാധാരണമായുള്ള വിശ്വാസം മാത്രം മതിയാകുകയില്ല. നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കു സാധുത നൽകത്തക്കവിധം ഈ വിശ്വാസം നമ്മിൽ ഉളവാകുന്നതിന് സഹായകമായ ഒരു ദൈവിക വെളിച്ചാട് ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അപ്രകാരം ഒരു വെളിച്ചാട് ഉണ്ട്. അതിനെയാണ് നാം ബൈബിൾ എന്നു വിളിക്കുന്നത്.

ഇപ്രകാരമൊക്കെ വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം പിന്നെ എന്തു കൊണ്ടാണ് ഇത്ര പാപ്പരായിരിക്കുന്നത്? ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളുമൊക്കെ ദാതാവിനെ ആശ്രയിച്ചല്ല, നേരെ മറിച്ച് സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം ഇതുവരെയും മനസ്സിലാക്കാത്തതാണ് നമ്മുടെ ആത്മീക ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. എത്രമാത്രം സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞാനിയുമെങ്കിലും, ചെറിയ പാത്രങ്ങളിലേക്ക് അതിന്റെ വ്യാപ്തിക്കപ്പുറമായ യാതൊരു ദാനവും പകരുവാൻ ദൈവത്തിനു സാധ്യമല്ല.

ദൈവത്തിന്റെ ഔദാര്യത്തിനു അനുസൃ

ദൈവത്തിന്റെ അനന്തവും സമൃദ്ധവുമായ വിഭവനിക്ഷേപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞാൽ മാത്രം പോരാ, അവയെല്ലാം നമ്മുടെ മേൽ കോരിച്ചൊരിയുവാൻ തക്കവണ്ണം അവിടുന്ന് പരിധിയില്ലാത്ത വിധം മഹാമനസ്കനാണെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുകയും വേണം. അറിയുക എന്നത് വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല. അത്യുന്നതനായ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ അറിവുകൾക്കുമപ്പുറം മഹാസമ്പന്നനാണെന്ന് ദൈവവിശ്വാസമുള്ള ഏവരും സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ സകലത്തിന്റെയും ഉടയവനായ സർവ്വശക്തൻ സകലവും ധാരാളമായി നൽകുന്നവൻ കൂടിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിന് സാധാരണമായുള്ള വിശ്വാസം മാത്രം മതിയാകുകയില്ല.

തമായി കൂടുതൽ അളവിൽ പ്രാപിക്കുന്നതിന് സഹായകമായ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ചുവടെ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ:

ഒന്നാമത്തേത്, വിശ്വാസമാണ്. ഒരു രാജാവിന്റെ മഹാമനസ്കതയോടെ തന്റെ ദിവ്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ തന്റെ ജനത്തിന്മേൽ കോരിച്ചൊരിയുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന കരുണയും ദയയും സന്മനസ്സുമുള്ള സ്നേഹനിധിയായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് ദൈവമെന്നു നാം പരിപൂർണ്ണമായും വിശ്വസിച്ചു ഉറച്ചിരിക്കണം. ഈ വിശ്വാസം നമ്മിൽ ഉളവാകണമെങ്കിൽ തിരുവചനത്തിൽ നാം സദാ മുങ്ങിയിരിക്കണം. കൂടാതെ, വിശ്വാസം പ്രയോജനമായി ഭവിക്കുന്നത് നാമത് പ്രാവർത്തികമാക്കുമ്പോഴാണ്. ശരീരപേശികൾ പോലെ, ചലിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് അത് വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നത്.

രണ്ടാമത്തേത്, ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശക്തിയാണ്. ആത്മീക ത്രാണിയിൽ

സ്വീകരിക്കാനുള്ള കഴിവിനെ സുപ്രധാനമായ ഒരു ഘടകം താത്പര്യമാണ്. താത്പര്യമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധാരണയായി സാധ്യമല്ല. പലപ്പോഴും ഒരു ആഗ്രഹം മറ്റുള്ളവയെ പിന്തുടരുന്നതും സാധാരണയാണ്. ലൗകികമായ പല താത്പര്യങ്ങളും മനസ്സിൽ കുന്നുകൂടുന്നതിനാൽ സ്വർഗ്ഗീയമായവയ്ക്ക് സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെ പോകുന്നതു മൂലം ആത്മീയമായി സ്വീകരിക്കാനുള്ള ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നു.

നാമെല്ലാം വ്യത്യസ്തരാണെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം തർക്കമറ്റതാണ്. അതിന്റെ കാരണം, നമ്മുടെ ബുദ്ധിപ്പെരുമായതും ചർച്ചചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവിധം നിഗൂഢവുമായതുമത്രേ. ഒരു കാര്യം മാത്രം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം; ഒരുവന്റെ പ്രാപ്തി എത്രയാണെങ്കിലും, ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അവനു കഴിയും. മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് ക്ലിപ്തമായി വാർത്തെടുത്ത പാത്രം പോലെ, മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമാകാത്ത ഒന്നല്ല. നേരെ മറിച്ച്, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപാകരമായ സംവേദനങ്ങളിലൂടെ വളരാനും വിപുലമാകാനും കഴിവുള്ള സജീവമായ ഒന്നത്രേ.

മൂന്നാമത്തേത്, സ്വീകരിക്കാനുള്ള കഴിവാണ്. ഇതിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു ഘടകം താത്പര്യമാണ്. താത്പര്യമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധാരണയായി സാധ്യമല്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു മേഖലയിൽ

അതീവ തത്പരനായ സാധാരണമനസ്സുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ, അവയിൽ ഒട്ടും താത്പര്യമില്ലാത്ത അസാധാരണ മാനസിക കഴിവുള്ള മറ്റൊരാളെക്കാൾ, അതിമഹത്തായതും അത്ഭുതകരവുമായ നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്തെടുക്കുന്നതായി കാണാം. പലപ്പോഴും ഒരു ആഗ്രഹം മറ്റുള്ളവയെ പിന്തുടരുന്നതും സാധാരണയാണ്. ലൗകികമായ പല താത്പര്യങ്ങളും മനസ്സിൽ കുന്നുകൂടുന്നതിനാൽ സ്വർഗ്ഗീയമായവയ്ക്ക് സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെ പോകുന്നതു മൂലം ആത്മീയമായി സ്വീകരിക്കാനുള്ള ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നു.

നാലാമത്തേത്, ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. നാം നന്നായി കൈ കാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ദൈവം ദാനങ്ങൾ നൽകുന്നത്. ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവ ക്ഷയിച്ചു പോകും. പത്തു താലന്തുകളുടെ ഉപമ നമുക്കെല്ലാം നല്ലൊരു മുന്നറിയിപ്പായിരിക്കട്ടെ. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപാവരങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൗലൊസ് വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ, ആത്മാവിന്റെ ഈ പ്രകാശനങ്ങളെല്ലാം ഓരോരുത്തനും നൽകുന്നത് പൊതു പ്രയോജനത്തിനു വേണ്ടിയാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ദൈവികാനുഗ്രഹങ്ങൾ സ്വാർത്ഥമായ താത്പര്യത്തോടുകൂടെ കാണുമ്പോൾ നാമതിനെ പ്രയോജനമില്ലാത്തവിധം നശിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ഒരു ഉത്തരവാദിത്തമാണ് നമുക്കുള്ളത്.

അഞ്ചാമത്തേത്, നന്ദിയുള്ള ഹൃദയമാണ്. ദൈവത്തോടു എത്ര നന്ദിയുള്ളവരായാലും അതൊരിക്കലും അധികമാവുകയില്ല. എങ്കിലും നാമതിന് ശ്രമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. നമ്മുടെ ബുദ്ധിമാനായ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ്, നമുക്കു ലഭിച്ച ആദ്യ ദാനത്തിന് വേണ്ട വിധം നന്ദിയും സ്തോത്രവും അർപ്പിക്കാത്തതിടത്തോളം രണ്ടാമത്തേത് സാധാരണ നിലയിൽ നൽകാറില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത.



ഉപദേശസത്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുക

സാക് പുനൻ

നമ്മേയും നമ്മുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവരേയും രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്മേത്തന്നെയും ഉപദേശത്തേയും സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നു (1തിമോ. 4:16).

ജീവിതം, ഉപദേശം എന്നിവയെ നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന് ഉറപ്പു നൽകുന്ന രണ്ടു കാലുകളോട് ഉപമിക്കാം. സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക് രണ്ടു കാലുകൾക്കും തുല്യ നീളമാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയഗോളത്തിൽ മിക്ക വിശ്വാസികളും 'രണ്ടു കാലുകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതായി കാണാം.

ഉപദേശത്തിന്റെ കാര്യത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ സത്യവചനം കൃത്യമായി പ്രസംഗിക്കണമെന്ന് (2 തിമോ. 2:15) നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പലരും തിരുവചനത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ അലസരായതിനാൽ ഉപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തുലിതമായ അറിവ് ഉള്ളവരല്ല.

ദൈവിക സത്യങ്ങൾ മനുഷ്യശരീരം പോലെയാണ്. അതിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളും ശരിയായ അളവിൽ ആയിരുന്നാൽ മാത്രമേ അതു പൂർണ്ണമാകുകയുള്ളൂ. തിരുവെഴുത്തിലെ എല്ലാ സത്യങ്ങളും തുല്യ പ്രാധാന്യം ഉള്ളവയല്ല. ഒരു ഉദാഹരണം: അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുക എന്നതു സഹവിശ്വാസികളെ സ്നേഹിക്കുക എന്നതുപോലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമല്ല. ഏതെ

ങ്കിലും ഒരു ഉപദേശത്തിന് മറ്റൊന്നിന്റെ സ്ഥാനത്ത് അനർഹമായ ഊന്നൽ നൽകിയാൽ കണ്ണോ കാതോ അമിതമായി വളർന്ന ഒരു ശരീരം പോലെ അത് ആകെ അഭംഗിയായിരിക്കും! മാത്രമല്ല അത്തരം അതിരുകടന്ന ഊന്നൽ ദുരുപദേശത്തിലേക്ക് നമ്മെ എത്തിച്ചേക്കാം. അതുകൊണ്ട് ദൈവികസത്യങ്ങൾ കൃത്യമായി പഠിപ്പിക്കേണ്ടതും പഠിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്.

നമ്മൾ ദൈവവചനത്തിൽ (66 പുസ്തകങ്ങളുള്ള ബൈബിളിൽ) കാണുന്ന സത്യങ്ങളെ അതുപോലെ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കാര്യം ലളിതമായി. പക്ഷേ ദൈവവചനത്തിലെ സത്യങ്ങളെ തന്നെ സൂത്രശാലികളായ മനുഷ്യരും സാന്താനും വളച്ചൊടിക്കുകയും മായം ചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ബൈബിൾ എന്താണു പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കണക്കോ സയൻസോ പോലുള്ള വിഷയങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, ദൈവാത്മാവിന്റെ വെളിപ്പാടുകൂടാതെ, ബുദ്ധിപരമായ പഠനംകൊണ്ട്, ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഈ വെളിപ്പാട് നിശ്ചിതമായ ബുദ്ധിമാന്മാർക്കല്ല മറിച്ച് ശിശുക്കൾക്ക് (താഴ്മയുള്ളവർക്ക്) മാത്രം നൽകുന്നുവെന്നു ദൈവവചനം പറയുന്നു (മത്തായി 11:25).

ദൈവിക സത്യങ്ങൾ മനുഷ്യശരീരം പോലെയാണ്. അതിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളും ശരിയായ അളവിൽ ആയിരുന്നാൽ മാത്രമേ അതു പൂർണ്ണമാകുകയുള്ളൂ. തിരുവെഴുത്തിലെ എല്ലാ സത്യങ്ങളും തുല്യപ്രാധാന്യം ഉള്ളവയല്ല. ഒരു ഉദാഹരണം: അന്യ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുക എന്നതു സഹവിശ്വാസികളെ സ്നേഹിക്കുക എന്നതുപോലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമല്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉപദേശത്തിന് മറ്റൊന്നിന്റെ സ്ഥാനത്ത് അനർഹമായ ഊന്നൽ നൽകിയാൽ കണ്ണോകാതോ അമിതമായി വളർന്ന ഒരു ശരീരം പോലെ അത് ആകെ അഭംഗിയായിരിക്കും!

അതുകൊണ്ടാണ് യേശുവിന്റെ കാലത്തെ വേദപണ്ഡിതന്മാർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം മനസ്സിലാകാതിരുന്നത്. ഇന്നത്തെ മിക്ക ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാരും ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരോടൊപ്പം ഒരേ വളത്തിലാണ് - കാരണവും അതുതന്നെ.

അതേ സമയം ശരിയായ ഉപദേശം മനസ്സിലാക്കുവാൻ നാം നമ്മുടെ മനസ്സും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 'ബുദ്ധിയിലോ മുതിർന്നവരാകുവിൻ' (1കൊരി. 14:20) എന്നാണല്ലോ കൽപ്പന.

ചുരുക്കത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു പൂർണ്ണമായി വിധേയപ്പെട്ട ഒരു മനസ്സിനു മാത്രമേ ദൈവവചനം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

എല്ലാ തരത്തിലും തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരായിരിക്കണമെന്നാണു ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പല വിശ്വാസികളും പാപ സ്വഭാവങ്ങളിലും മനുഷ്യരുടേതായ പാരമ്പര്യങ്ങളിലും ബന്ധന

സ്ഥരാണ്. ദൈവവചനം അശ്രദ്ധമായാണ് അവർ വായിക്കുന്നത് എന്നതാണ് ഇതിനുള്ള ഒരു കാരണം.

ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ എത്രത്തോളം ജാഗ്രത നാം പുലർത്തുമോ അത്രത്തോളം ദൈവവചനം നമ്മെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും സ്വതന്ത്രരാക്കും(യോഹ.8:32).

തങ്ങളുടെ പണം നിക്ഷേപിക്കുന്ന കാര്യം വരുമ്പോൾ മിക്ക വിശ്വാസികളും വളരെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നു. എന്നാൽ തിരുവചനം പഠിക്കുന്ന കാര്യം വരുമ്പോൾ അവർ വളരെ അലസരാണ്. ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അവർ വഴി തെറ്റിപ്പോകുന്നെങ്കിൽ എന്താണത്ഭുതം?

നമ്മെ 'തികഞ്ഞവർ' ആക്കേണ്ടതിനാണ് എല്ലാ തിരുവെഴുത്തും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (2 തിമോ. 3:16, 17). അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തീയ പൂർണ്ണതയിൽ (തികവിൽ) താൽപര്യമില്ലാത്തവർക്കു ദൈവവചനം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു പറയാം (യോഹ. 7:17 കാണുക).

ദൈവയേമാണു ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭം. തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കാണ് ദൈവം തന്നെ സംബന്ധിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് (സങ്കീ. 25:14).

ദൈവത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ

ദൈവം ഒരുവനാണെന്നും ഈ ഏക ദൈവത്തിൽ മൂന്നു വ്യക്തിത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

എണ്ണം ഭൗതികലോകത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതേസമയം ദൈവം ആത്മാവാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ചെറിയ മനസ്സുകൾക്ക് ഈ സത്യം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകുകയില്ല. ഒരു ചെറിയ കപ്പിനു സമുദ്രത്തിലെ ജലം

മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ?

ഒന്നിനെ ഒന്നുകൊണ്ട് മൂന്നുവട്ടം ഗുണിച്ചാലും ഉത്തരം ഒന്നായിരിക്കുന്നത് (1x1x1=1) എങ്ങനെയെന്ന് പെരുക്ക പട്ടിക അറിയാത്ത ഒരു നായയ്ക്ക് ഒരിക്കലും മനസ്സിലാക്കാത്തതുപോലെ ദൈവം മൂന്നു വ്യക്തിത്വങ്ങളായിരിക്കെ ഏകനാണെന്നതു നമുക്കും മനസ്സിലാകുകയില്ല.

ഒരു നായയ്ക്ക് മറ്റൊരു നായയെ മനസ്സിലാക്കും. പക്ഷേ മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. അതുപോലെ മാനുഷിക ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ദൈവം നമ്മെപ്പോലെ മറ്റൊരു മനുഷ്യനായിരിക്കും. ബൈബിളിലെ ദൈവം മാനുഷിക ധാരണകൾക്ക് അതീതനായി നിൽക്കുന്നു എന്നത് ഈ സത്യം വെളിവാക്കുന്നു.

ത്രിത്വം ഒരു സത്യമാണെന്നു ബൈബിളിലെ ആദ്യവാക്യം തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദൈവം എന്നതിന് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന എബ്രായ ഭാഷയിലെ 'ഏലോഹിം' എന്ന പദം ഒരു ബഹുവചന രൂപമാണ്. ഉല്പത്തി 1:26ൽ ദൈവം തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ പറയുമ്പോൾ 'നാം' 'നമ്മുടെ' എന്ന ബഹുവചനരൂപങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുക.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനരംഗത്ത് ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ തെളിമയോടെ കാണാം. അവിടെ പിതാവും (സ്വർഗത്തിൽ നിന്നുള്ള ശബ്ദം) പുത്രനും (യേശുക്രിസ്തുവും) പരിശുദ്ധാത്മാവും (പ്രാവീന്റെ രൂപത്തിൽ) സന്നിഹിതരായിരുന്നു (മത്തായി 3:16, 17).

യേശു തന്നെയാണു പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും എന്നു പറയുന്നവർക്ക് യേശു 'സ്വന്ത ഇഷ്ടം' നിരസിച്ച് 'പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം' ചെയ്തതെങ്ങനെയെന്ന് (യോഹ. 6:38) വിശദീകരി

ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ എത്രത്തോളം ജാഗ്രത നാം പുലർത്തുമോ അത്രത്തോളം ദൈവവചനം നമ്മെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും സ്വതന്ത്രരാക്കും. തങ്ങളുടെ പണം നിക്ഷേപിക്കുന്ന കാര്യം വരുമ്പോൾ മിക്ക വിശ്വാസികളും വളരെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നു. എന്നാൽ തിരുവചനം പഠിക്കുന്ന കാര്യം വരുമ്പോൾ അവർ വളരെ അലസരാണ്. ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അവർ വഴി തെറ്റിപ്പോകുന്നെങ്കിൽ എന്താണത്ഭുതം?

ക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ദൈവത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വം മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും അതുകൊണ്ട് 'യേശുവിന്റെ നാമ'ത്തിൽ മാത്രം സ്നാനപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയെന്നും വാദിക്കുന്നവർ യേശു മനുഷ്യനായി ജഡത്തിൽ വന്നു എന്ന സത്യത്തെ ഫലത്തിൽ നിഷേധിക്കുകയാണ്.

ശരിയായ ഉപദേശം ഉള്ളവന് പിതാവും പുത്രനും ഉണ്ടെന്നും പിതാവിനെയോ പുത്രനെയോ നിഷേധിക്കുന്നവൻ എതിർക്രിസ്തു ആകുന്നുവെന്നും ബൈബിൾ പറയുന്നു (2യോഹ. 9, 1 യോഹ. 2:22).

ക്രിസ്തീയ സ്നാനത്തിൽ യേശു നമ്മോടു വ്യക്തമായി കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത് പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുവാനാണ് (മത്തായി 28:19). അതിൽ പുത്രൻ എന്നതു കർത്താവായ യേശുക്രി

യേശു ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ദൈവം എന്ന നിലയിലുള്ള പല കഴിവുകളും 'തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു'ണു വന്നത്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ഓർത്തിരിക്കണം. ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ യേശു തന്റെ കഴിവുകൾ ഉരിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടാണു വന്നതെങ്കിലും താൻ അപ്പോഴും ദൈവമായിരുന്നു. താൻ വിചാരിച്ചാൽ പോലും ദൈവത്തിനു ദൈവം അല്ലാതായി മാറാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ. ഒരു രാജാവിന് തന്റെ രാജകീയ അവകാശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു ചേരിപ്രദേശത്തു ചെന്നു പാർക്കുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ താൻ അപ്പോഴും രാജാവു തന്നെയായിരിക്കും. യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

സ്തുവാണെന്ന് അപ്പോ: പ്രവൃത്തി 2:38ലും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യങ്ങൾ

നിത്യത മുതൽ യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിനു തുല്യനായിരുന്നുവെന്നും ദൈവമായിരുന്നുവെന്നും തിരുവെഴുത്ത് പഠിപ്പിക്കുന്നു (യോഹ. 1:1). എന്നാൽ താൻ മനുഷ്യനായി ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ദൈവം എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ ചില ശക്തികൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു സ്വയം തിരഞ്ഞെടുത്തു. 'അവൻ തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു' (ഫിലി. 2:6, 7, 8) എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്.

ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: ദൈവത്തെ ദോഷങ്ങളാൽ പരീക്ഷിക്കാവതല്ല (യാക്കോ. 1:13). എന്നാൽ യേശു പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു

വാൻ സ്വയം ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു (മത്തായി 4:1-10). ദൈവം സർവജ്ഞാനിയാണ്. എന്നാൽ യേശു താൻ ഈ ലോകത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ രണ്ടാം വരവിന്റെ നാളും നാഴികയും തനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു (മത്തായി 24:36). അത്തിയിൽ ഫലം ഉണ്ടോ എന്നറിയാൻ തനിക്ക് അതിന്റെ അടുത്തുപോയി നോക്കേണ്ടിവന്നു (മത്തായി 21:19). ദൈവം എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ കഴിവ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അത്തിയിൽ ഫലം ഉണ്ടോ എന്ന് അകലെനിന്നേ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം മാറ്റമില്ലാത്തതും നിത്യവുമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു 'ജ്ഞാനത്തിൽ വളർന്നു വന്ന്' തായി രണ്ടു വട്ടം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (ലൂക്കോസ് 2:40, 52).

ഈ വാക്യങ്ങളെല്ലാം യേശു ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ദൈവം എന്ന നിലയിലുള്ള പല കഴിവുകളും 'തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു'ണു വന്നതെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ഓർത്തിരിക്കണം. ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ യേശു തന്റെ കഴിവുകൾ ഉരിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടാണു വന്നതെങ്കിലും താൻ അപ്പോഴും ദൈവമായിരുന്നു. താൻ വിചാരിച്ചാൽപോലും ദൈവത്തിനു ദൈവം അല്ലാതായി മാറാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ. ഒരു രാജാവിന് തന്റെ രാജകീയ അവകാശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു ചേരിപ്രദേശത്തു ചെന്നു പാർക്കുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ താൻ അപ്പോഴും രാജാവു തന്നെയായിരിക്കും. യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

ഭൂമിയിലായിരുന്ന യേശുവിന്റെ ദൈവികത്വത്തിന്റെ തെളിവ് താൻ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് ആരാധന സ്വീകരിച്ചതായി ഏഴു പ്രാവശ്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് (മത്തായി 8:2, 9:18, 14:33, 15:25, 20:20; മർക്കോസ് 5:6, യോഹ. 9:38). ദൂതന്മാരും ദൈവഭയമുള്ള മനുഷ്യരും ആരാ

ധന സ്വീകരിക്കുകയില്ല (അപ്പോ: പ്രവൃത്തി 10:25, 26 വെളിപ്പാട് 22:8, 9). എന്നാൽ യേശു അതു സ്വീകരിച്ചു-കാരണം താൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു. ഭൂമിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ യേശു ദൈവപുത്രനാണെന്നു പിതാവു പത്രോസിനു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതായും നാം വായിക്കുന്നു (മത്തായി 16:16, 17).

യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് എബ്രായർ 2:17ൽ 'താൻ സകലത്തിലും തന്റെ സഹോദരന്മാരോട് സദൃശനായിത്തീർന്നു' എന്നു കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആദാമിന്റെ മക്കളോട് സദൃശനായിത്തീർന്നു എന്നല്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ മറ്റു മനുഷ്യർക്കെന്നപോലെ യേശുവിനും ഒരു 'പഴയ മനുഷ്യൻ' ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു (പലരും ഉപയോഗിക്കുന്ന 'പാപ പ്രകൃതി' എന്നതിനു തിരുവെഴുത്തിലുള്ള പ്രയോഗമാണ് 'പഴയ മനുഷ്യൻ'.)

യേശുവിന് ഒരു മാതൃഷിക പിതാവില്ലാതിരുന്നതുപോലെ പാപപ്രകൃതിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഉൽപാദിതനായതിനാൽ ഗർഭാശയം മുതൽ വിശുദ്ധ (വേർതിരിക്കപ്പെട്ട) പ്രജ ആയിരുന്നു (ലൂക്കോസ് 1:35).

യേശുവിന്റെ ആത്മിക സഹോദരന്മാർ ദൈവ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവരും (മത്തായി 12:49, 50) ആത്മാവിൽ ജനിച്ചവരും (യോഹന്നാൻ 3:5, 6) പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞു കളഞ്ഞ് പുതുമനുഷ്യനെ ധരിച്ചവരുമാണ് (എഫെസ്യർ 4:22, 24). പക്ഷേ നമ്മൾ, യേശുവിന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക്, സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തിനായുള്ള ഇച്ഛകളുള്ള ഒരു ജഡം ഉണ്ട്. യേശു 'സകലത്തിലും' നമുക്കു സദൃശ്യനായിത്തീർന്നു; തനിക്കും ഇതേ ജഡം തന്നെയാണുണ്ടായിരുന്നത്.

ആദാമിന്റെ മക്കളായി ജനിക്കുമ്പോൾ നാം എല്ലാം ഒരു പഴയ മനുഷ്യനോടുകൂ

നമ്മുടെ ജഡം പാപമയമായതിനു കാരണം നാം പല വർഷം പാപത്തിൽ ജീവിച്ചതാണ്. പല വർഷത്തെ പാപ ജീവിതത്തിന്റെ ഫലമായി നാം നേടിയ പാപ ശീലങ്ങളാണ് വീണ്ടും ജനനത്തിനു ശേഷവും അബോധപൂർവമായി പാപം ചെയ്യാനുള്ള കാരണം. ഉദാഹരണത്തിന് പഴയകാലത്തിൽ ശാപവാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നവർ ഇന്നും സമ്മർദ്ദങ്ങളിൽ പെടുമ്പോൾ അതേ ശാപവാക്കുകൾ അറിയാതെ അവരുടെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നു. ഇതേ സമയം രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത കാലത്തും ശാപവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാത്തവർ ഇന്നും അറിയാതെ പോലും ശാപവാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നു.

ടിയാണു ജനിക്കുന്നത്. ഈ പഴയ മനുഷ്യൻ നമ്മുടെ ഹൃദയകവാടത്തെ ജഡത്തിന്റെ ഇച്ഛകൾക്ക് (ഒരു കൂട്ടം കൊള്ളക്കാരോട് ഈ ഇച്ഛകളെ ഉപമിക്കാം) സ്വന്തമായി പ്രവേശിക്കാൻ തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന അവിശ്വസ്തനായ ഭൃത്യനെപ്പോലെയാണ്. എന്നാൽ നാം വീണ്ടും ജനിക്കുമ്പോൾ ഈ പഴയ മനുഷ്യൻ ദൈവത്താൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നു (റോമർ 6:6). പക്ഷേ നമുക്ക് ഇപ്പോഴും ഒരു ജഡമുണ്ട്. അതിലൂടെ പരീക്ഷകൾ കടന്നുവരികയും ചെയ്യും (യാക്കോബ് 1:14, 15). എന്നാൽ ജഡത്തിന്റെ ഇച്ഛകളെ പ്രതിരോധിക്കുകയും കൊള്ളക്കാരെക്കെതിരെ ഹൃദയകവാടം അടച്ചു പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പുതു മനുഷ്യനാണ് പഴയ മനുഷ്യന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്നു നമുക്കുള്ളത്.

യേശു നമ്മുടെ ജഡത്തിലാണു വന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് സർവ

ചിലർ യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിന് ഏറെ ഊന്നൽ നൽകി അവിടുന്ന് ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട കാര്യം കാണാതെ പോകുന്നു. മറ്റു ചിലർ യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന് ഏറെ ഊന്നൽ നൽകി ഫലത്തിൽ യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു ദുരുപദേശങ്ങളും ഒഴിവാക്കി സുരക്ഷിതമായ നിലപാടിൽ എത്തുവാനുള്ള മാർഗം ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണ വെളിപ്പാടിനായി കാത്തു നിൽക്കുകയും തിരുവെഴുത്ത് എവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നുവോ അവിടെ ഇക്കാര്യം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്.

ത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു വിജയിയായി (എബ്രാ. 4:15). എന്നാൽ യേശു 'പാപജഡത്തിലല്ല' വന്നത്, 'പാപജഡത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലാണ്' (റോമർ 8:3). ഇവിടെ 'സാദൃശ്യം' എന്ന വാക്ക് തിരുവെഴുത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക കാരണം ഉണ്ട്.

നമ്മുടെ ജഡം പാപമയമായതിനു കാരണം നാം പല വർഷം പാപത്തിൽ ജീവിച്ചതാണ്. പല വർഷത്തെ പാപ ജീവിതത്തിന്റെ ഫലമായി നാം നേടിയ പാപശീലങ്ങളാണ് വീണ്ടും ജനനത്തിനു ശേഷവും അബോധപൂർവമായി പാപം ചെയ്യാനുള്ള കാരണം.

ഉദാഹരണത്തിന് പഴയകാലത്തിൽ ശാപവാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നവർ ഇന്നും സമ്മർദ്ദങ്ങളിൽ പെടുമ്പോൾ അതേ ശാപവാക്കുകൾ അറിയാതെ അവരുടെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു. ഇതേ

സമയം രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത കാലത്തും ശാപവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാത്തവർ ഇന്നും അറിയാതെ പോലും ശാപവാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ പണ്ട് അശ്ശീല സാഹിത്യം ധാരാളം വായിച്ചിരുന്നവർക്ക് ചിത്ത ചിന്തകളും സ്വപ്നങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ പോരാട്ടം കഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

യേശു ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്തില്ല. തനിക്ക് ഒരു പാപമയമായ ജഡമോ ജീവിതത്തിൽ അബോധപൂർവമായ പാപങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അബോധപൂർവമായെങ്കിലും യേശു ഒരിക്കലേങ്കിലും പാപം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുത്തേക്ക് പാപപരിഹാരമായി യാഗം കഴിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നു (ലേവ്യർ 4:27, 28 കാണുക). അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അവിടുത്തേക്ക് ഒരു സമ്പൂർണ്ണ യാഗമായിത്തീരുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

സഭാചരിത്രത്തിൽ ഉടനീളം നോക്കിയാൽ യേശുവിന്റെ വ്യക്തിത്വം സംബന്ധിച്ച ഉപദേശം വിവാദങ്ങൾക്കിടയാക്കുകയും പലപ്പോഴും അതേച്ചൊല്ലി ദുരുപദേശങ്ങൾ ഉയർന്നുവരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ചിലർ യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിന് ഏറെ ഊന്നൽ നൽകി അവിടുന്ന് ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട കാര്യം കാണാതെ പോകുന്നു. മറ്റു ചിലർ യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന് ഏറെ ഊന്നൽ നൽകി ഫലത്തിൽ യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടു ദുരുപദേശങ്ങളും ഒഴിവാക്കി സുരക്ഷിതമായ നിലപാടിൽ എത്തുവാനുള്ള മാർഗം ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണ വെളിപ്പാടിനായി കാത്തുനിൽക്കുകയും തിരുവെഴുത്ത് എവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നുവോ അവിടെ ഇക്കാര്യം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അല്ലെ

(ശേഷം പേജ് 30 ൽ)

ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ

സാധു സുന്ദർസിങ്

പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽവന്ന് ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പത്രോസിനോടു ചോദിച്ചു: "എന്നോടുകൂടെ ഒരു നാഴിക പോലും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. ആത്മാവ് ഒരുക്കമുള്ളത് ജഡമോ ബലഹീനമത്രേ. പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ." (മത്താ. 26:40, 41).

ഈ ബുദ്ധിധൂപദേശം കർത്താവ് പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞതെന്തുകൊണ്ടായിരിക്കും? ഇതിനു ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യം കർത്താവിന് ഉണ്ടായിരിക്കണം. പത്രോസാണ് കർത്താവിനെ തള്ളിപ്പറവാൻ പോകുന്നവൻ. ആ വലിയ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാനായിരുന്നു അവനോടു 'ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ' എന്നു കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ അവൻ ആ ഒരു മണിക്കൂർനേരം വ്യർത്ഥമാക്കി, തുടർന്നു ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.

പത്രോസിനെക്കുറിച്ചു ഇപ്രകാരമൊരു കഥയുണ്ട്: പത്രോസ് കൂടെക്കൂടെ ഈ ഒരു മണിക്കൂറിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചു ദുഃഖിച്ചുവന്നു. അതു തന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള മുളെണ് അവിൻ പറഞ്ഞുവെന്നാണ് ആ കഥ. അവൻ ആ മണിക്കൂർ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ

ക്രിസ്തു കുരിശു ചുമക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു ബലം പ്രാപിച്ചതുപോലെ ആ പരീക്ഷയെ ജയിക്കുവാനുള്ള ബലം പ്രാപിക്കുവാൻ അവനു കഴിയുമായിരുന്നു. ക്രിസ്തു ആ മണിക്കൂർ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവാക്കി. അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടിയുണ്ടായി. ഒരു ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും വന്ന് തന്നെ ബലപ്പെടുത്തി.

വ്യാകുലത്താൽ അവിടുത്തെ വിയർപ്പു വലിയ രക്തത്തുള്ളികളായി തറയിൽ വീണു. രക്തംമുഴുവൻ വാർന്നു പോയാൽ ജീവൻ പോകും. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം എല്ലാം വിയർപ്പായി വാർന്നുപോയിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുന്നു ഗത്സെമനയിൽ സ്വാഭാവിക മരണം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നു. (ഞാൻ കേട്ട ഒരു സംഭവം ഇവിടെ എഴുതട്ടെ: മംഗോളിയ എന്ന രാജ്യത്ത് ഒരു മനുഷ്യനെ കൊലയ്ക്കു വിധിച്ചു. അവനെ തൂക്കിലിട്ട് കൊന്നതിനുശേഷം ശരീരം കഷണം കഷണമായി വെട്ടിമുറിക്കാനായിരുന്നു ശിക്ഷ. തന്റെ ഭീകരമായ ശിക്ഷാരീതിയെപ്പറ്റി അവൻ കേട്ടു. അവൻ ഭയചകിതനായി അവന്റെ മൂക്കിലും വായിലുംകൂടെ രക്തം ഒഴുകി. ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വിയർപ്പായും രക്തം ഒഴുകി തുടങ്ങി. അവൻ വീണു മരിച്ചു. ക്രിസ്തുവും രക്തം വിയർത്തു മരിക്കാമായിരുന്നു.) അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തനിക്ക് നമുക്കായി കുരി

ഒരാളെ ഒരു വിഷസർപ്പം കടിച്ചെന്നിരിക്കട്ടെ. നാം അവനു മരുന്നുകൊടുക്കും. മാത്രമല്ല, അവനെ ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. ഉറങ്ങിയാൽ വിഷം ശരീരം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ച് അവൻ മരിച്ചുപോകും. നാം എല്ലാവരും ആ പഴയസർപ്പത്താൽ കടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. നാം ആത്മകാര്യങ്ങളിൽ നിർവിചാരികളും ജാഗ്രതയില്ലാത്തവരുമാകുന്നുവെങ്കിൽ പാപവിഷം നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു നാം മരിച്ചുപോകും. ആകയാൽ ഉണർന്നിരിക്കാം.

പാപകരമല്ലാത്ത ചില വിശേഷകാര്യങ്ങളും നമ്മെ കൊല്ലും.

ശിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നേനെ. ലോകത്തിൽ അവൻ മൂലം രക്ഷ കിട്ടുമായിരുന്നില്ല. ഈ സ്വാഭാവിക മരണത്തിൽനിന്നു ദൈവം തന്നെ വിടുവിച്ചു. എന്നാൽ, പത്രോസ് തന്റെ സമയത്തെ വ്യഥാ ചെലവാക്കി. അതവനെ പരീക്ഷയിൽ വീഴ്ത്തി. ഒടുവിൽ യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.

‘ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ’ എന്നാണ് കർത്താവ് പറഞ്ഞത്. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന് ഉറങ്ങാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവൻ ഉണർന്നിരിക്കും. ഉറങ്ങിയാൽ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ ‘ഉണർന്നിരിക്കണം’ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? ‘ഉണർന്നിരിക്കുക’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ‘വചനം പഠിക്കുക’ എന്നാണർത്ഥം. ശിഷ്യന്മാർക്ക് അന്നു വേദപുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കൈകൊണ്ടെഴുതിയ പുസ്തകം അല്ല. ജഡമായി വന്ന വചനം അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പിൽ

ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തു. ആകയാൽ പറയുന്നു: “ഉണർന്നിരിക്ക”. “എന്നെ നോക്കു ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ ചുമന്നു നീക്കാൻ വേണ്ടി അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങളെ നോക്കൂ. എന്റെ ജീവിത കാലത്തിലെ ഓരോ കാര്യത്തെയും ഓർമ്മിച്ചു ധ്യാനിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം.”

ഒരാളെ ഒരു വിഷസർപ്പം കടിച്ചെന്നിരിക്കട്ടെ. നാം അവനു മരുന്നുകൊടുക്കും. മാത്രമല്ല, അവനെ ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. ഉറങ്ങിയാൽ വിഷം ശരീരം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ച് അവൻ മരിച്ചുപോകും. നാം എല്ലാവരും ആ പഴയസർപ്പത്താൽ കടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. നാം ആത്മകാര്യങ്ങളിൽ നിർവിചാരികളും ജാഗ്രതയില്ലാത്തവരുമാകുന്നുവെങ്കിൽ പാപവിഷം നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു നാം മരിച്ചുപോകും. ആകയാൽ ഉണർന്നിരിക്കാം. പാപകരമല്ലാത്ത ചില വിശേഷകാര്യങ്ങളും നമ്മെ കൊല്ലും.

ഹിമാലയപർവ്വതങ്ങളിൽ കൈലാസ പർവ്വതത്തിനടിമുഖമായി ഏകദേശം ആറുമൈൽ ദൂരത്തിൽ നല്ല പുഷ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു വയലുണ്ട്. അതുവഴി പോയപ്പോൾ ആ സുഗന്ധം എന്നെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ഞാൻ അവിടെയിരുന്ന് അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഉടനെ അതുവഴി വന്ന ഒരാൾ എന്നെ ഉണർത്തിയിട്ടു പറഞ്ഞു: “ഇവിടെ ഉറങ്ങരുത്. ഇത് ആപത്കരമായ ഒരു സ്ഥലമാണ്. ഇവിടെ ഉറങ്ങിയിട്ടുള്ള ആരും ജീവനോടെ മടങ്ങിയിട്ടില്ല; ഈ പുഷ്പങ്ങളുടെ വാസന മനുഷ്യർക്ക് ഉറക്കം വരുത്തുന്നതാണ്. വിശന്നാലും അവന് ആ ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണരാൻ മനസ്സുവരികയില്ല. ഇങ്ങനെ ആഹാരം കഴിക്കാതെ ദേഹം ക്ഷീണിച്ച് അവൻ മരിക്കും.” ഇതിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് അദ്ദേഹം എനിക്കു മറ്റൊരു പുഷ്പം തന്നു. അതു മണപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ നടന്നു; എനിക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല. മറ്റേ

കാതറിനും വിലും ബുത്തും - 1

രണ്ടാൾ, ഒരു ലക്ഷ്യം

അജയ് ജോർജ്ജ്

ലണ്ടനിലെ മോശപ്പെട്ടവരുടേയും പുറത്തുള്ളപ്പട്ടവരുടേയും ഇടയിലേക്ക് വിലും ബുത്ത് ചെന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. ക്രിസ്തു ശിഷ്യരായിത്തീർന്നവർ അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും കൂടി. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രവർത്തന തീവ്രത ക്രമേണ അവരെ ഒരു വിശ്വാസ സേനയാക്കി മാറ്റി-പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളോട് എതിർത്തു നിൽക്കാൻ കഴിവുള്ള, ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം ധരിച്ച ‘രക്ഷാ സൈന്യം’. നന്മ ചെയ്തും കരുണ കാണിച്ചും, ചെയ്തത് പ്രസംഗിച്ചും കൊണ്ട് അവർ ലോകത്തിന്റെ യെല്ലാകോണുകളിലേക്കും മാർച്ചുചെയ്തു.

ജനനലായ ഭർത്താവിനെപ്പോലെയോ ഒരുപക്ഷേ അതിൽക്കൂടുതലായോ അറിയപ്പെടുന്നയാളായിരുന്നു കാതറിൻ. രണ്ടു

പുവിൽ നിന്നുണ്ടായ ദോഷം ഈ ചെടിയുടെ പൂവ് തടുത്തു.

ഈ ലോകത്തിലും നമ്മെ കൊല്ലുന്ന വിവിധകാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഐശ്വര്യം, അന്തസ്സ്, ജ്ഞാനം എന്നിവയെല്ലാം ഇപ്രകാരം ഉള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് “ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത് വളരെ പ്രയാസമെന്ന്” ക്രിസ്തു പറയുന്നത്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ മനുഷ്യരെ നിർവിചാരികളാക്കുകയും അവന്റെ ആത്മവിശ്വാസ നെയ്യും ദാഹത്തെയും കുറിച്ച് ജാഗ്രത ഇല്ലാത്തവനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പേരും തീപ്പൊരി പ്രസംഗകർ. ആരാണ് കൂടുതൽ നന്നായി പ്രസംഗിക്കുന്നതെന്ന് തിനെപ്പറ്റി അന്നൊക്കെ ആളുകൾ തർക്കിക്കുമായിരുന്നു. ഭാര്യയും ഭർത്താവും പൊതുപ്രവർത്തകരായിരിക്കുകയും അതിൽ ഭാര്യ ഒരു പടി മുന്നിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ വിവാഹം എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. രണ്ടുപേരും സ്വതന്ത്ര ചിന്താഗതിക്കാരും സ്വന്തമായ അഭിപ്രായമുള്ളവരും തീരുമാനങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാൻ ഭയമില്ലാത്തവരുമാണെങ്കിലോ? എങ്ങനെ ആ വിവാഹം നിലനിന്നു എന്നുപോലും നമ്മൾ സംശയിച്ചുപോകും. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിറവിനാൽ അസാധാരണക്കാരായി മാറിയ ഇവരുടെ ദാമ്പത്യം അവരെ യോജിപ്പിച്ച ദൈവത്തിന് സൗരഭ്യവാസനയായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം.

ആകയാൽ പാപമാകുന്ന വിഷത്തിൽ നിന്നു മാത്രമല്ല അതിന്റെ വാസനയിൽ നിന്നുകൂടി രക്ഷപ്പെടേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന ചെടിയെ ശ്വസിച്ചു കൊണ്ടു മുൻപോട്ടു പോകുക എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് കർത്താവ് “ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. നാം ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തിൽ മുൻപോട്ടു പോകുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവൻ ക്രിസ്തുവിൽ മറഞ്ഞിരിക്കും. ആമേൻ.



ഭാര്യയും ഭർത്താവും പൊതുപ്രവർത്തകരായിരിക്കുകയും അതിൽ ഭാര്യ ഒരു പടി മുന്നിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ വിവാഹം എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. രണ്ടുപേരും സ്വതന്ത്ര ചിന്താഗതിക്കാരും സ്വന്തമായ അഭിപ്രായമുള്ളവരും തീരുമാനങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാൻ ഭയമില്ലാത്തവരുമാണെങ്കിലോ? എങ്ങനെ ആ വിവാഹം നിലനിന്നു എന്നു പോലും നമ്മൾ സംശയിച്ചുപോകും. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിറവിനാൽ അസാധാരണക്കാരായി മാറിയ ഇവരുടെ ദാമ്പത്യം അവരെ യോജിപ്പിച്ച ദൈവത്തിന് സൗരഭ്യവാസനയായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം.

ഇന്നും സുഗന്ധം പരത്തുന്ന ഒരുത്തമജീവിതം അവർക്കു രൂപപ്പെടുത്താനായതെങ്ങനെ? അതിൽ നിന്നും പഠിക്കാനും പ്രചോദനമുൾക്കൊള്ളാനും വളരെയുണ്ട് നമുക്ക്.

1852 ഏപ്രിൽ 10, എന്തുകൊണ്ടും വളരെ വിശേഷപ്പെട്ട ദിവസമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിലയ്ക്കും വിചാരിച്ചതിനേക്കാൾ എത്രയോ പ്രാധാന്യമുള്ളതായി അതു മാറി! വിലയ്ക്കിന്റെ 23-ാമതു പിറന്നാളായിരുന്നു അന്ന്. അക്കാലം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും അന്നു തന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇതു രണ്ടുമായിരുന്നില്ല അന്നത്തെ സവിശേഷത. അന്നാണ് വിലയ്ക്കും ബുത്ത് ഒരു മുഴുവൻ സമയ പ്രസംഗകനായി മാറിയത്. അതുവരെ ആഴ്ചയിൽ 78 മണിക്കൂർ പണയ ഇടപാടുകാരനായി ജോലിയും ഞായറാഴ്ച മാത്രം പള്ളി പ്രസംഗവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. താൻ ജോലിചെയ്തിരുന്ന പണയക്കടയോടു വിടപറയുകയാണിന്ന്.

മുന്നുവർഷമായി ജോലിയും താമസവും മൊക്കെ തെക്കേ ലണ്ടനിലെ ഈ കടയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. ആഴ്ചയിൽ നാലു ഡോളർ തരാം ഒരു മുഴുസമയ പ്രവർത്തകനായിക്കൂടെ എന്ന് ഒരു ബിസിനസ്സുകാരൻ വിലയിനോട് ചോദിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയാകാൻ ഇഷ്ടമാണ്. മാസങ്ങളായി തന്റെ മനസ്സിലുള്ള ഈ വിഷയത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ പക്ഷേ വളരെ വിഷമിച്ചു. കാരണം, തന്റെ ചെലവുകൾ നടക്കണം. വിലവരായ അമ്മയേയും സംരക്ഷിക്കണം. രണ്ടിനും കൂടി നാലുഡോളർ മതിയാവുകയില്ല എന്ന് തോന്നി. എന്നാൽ ഇന്ന് ഉറച്ച ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണ് രാവിലെതന്നെ തന്റെ പെട്ടിയുമെടുത്ത് വിലയ്ക്കും ബുത്ത് വിശാലമായ ലോകത്തിലേക്കിറങ്ങിയത്.

ആദ്യം കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരുന്നത് പെട്ടിവയ്ക്കാനൊരിടമായിരുന്നു. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വാടകയ്ക്ക് താമസിക്കാൻ പറ്റുന്ന ഒരു മുറി കിട്ടണം. പലയിടങ്ങളിൽ കയറിയിറങ്ങി. അങ്ങനെ കുറേ നടന്നപ്പോൾ ഇതാ എതിരേ വരുന്നു നമ്മുടെ ബിസിനസ്സുകാരൻ സ്നേഹിതൻ. അന്ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അവിടെ അടുത്തൊരു പള്ളിയിൽ ആരാധനയുണ്ടെന്നും വിലയ്ക്കും യായും പങ്കെടുക്കണമെന്നും അയാൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. വേറെ ആരെങ്കിലുമായിരുന്നു ക്ഷണിച്ചതെങ്കിൽ വിലയ്ക്കും അത് തീർച്ചയായും നിരസിച്ചേനെ. കാരണം തനിക്ക് അവശ്യം കണ്ടെത്തേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. എന്നിട്ടും ആരാധനയ്ക്കു വരാമെന്ന് സ്നേഹിതനോട് സമ്മതിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ചെറിയൊരു തീരുമാനം. ഒരിടത്തൊരു യോഗം നടക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുമ്പോൾ മനസ്സിലാമനസ്സോടെ അതിൽ പങ്കെടുക്കാമെന്ന് ഒരാൾ സമ്മതിക്കുന്നു. പറയാൻ മാത്രം ഇതിലൊക്കെ എന്തിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ വിലയ്ക്കും ബുത്തിനെ സംബന്ധി

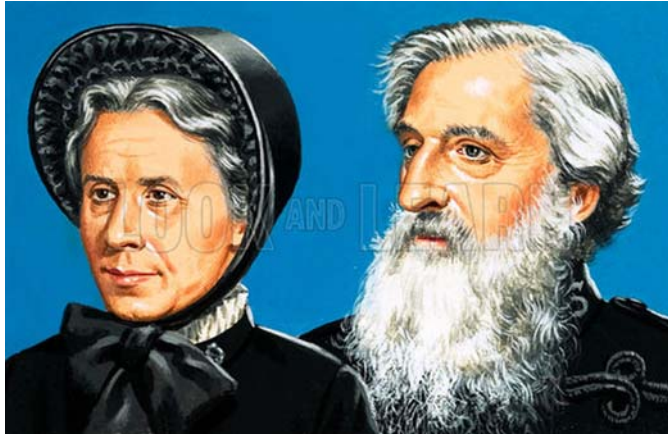
ച്ചിടത്തോളം തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന വഴിത്തിരിവായി മാറിയ സാധനങ്ങൾക്കു തുടക്കമിട്ടത് ആ ചെറിയ തീരുമാനമായിരുന്നു. ചെറിയ വിജാഗ്രിതിയിലാണല്ലോ വലിയ കതകുകൾ തിരിയുന്നത്. ആ സ്നേഹിതന്റെ ക്ഷണം യാദൃച്ഛികമെന്ന് തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കായി സകലത്തെയും ഒരുക്കി നിർത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവരിൽ നിന്നായിരുന്നു അതുണ്ടായത്. താമസിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം അത്യാവശ്യമായി കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട നേരത്ത് ഈ മീറ്റിംഗിൽ പങ്കെടുത്ത് സമയം കളയുകയെന്നത് അല്പം ബുദ്ധിമോശമായോ എന്നു പോലും വിലയ്ക്കിന് പിന്നീട് തോന്നിപ്പോയി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ ജീവിതകാലത്തൊരിക്കലും അതോർത്തു ദുഃഖിക്കേണ്ടി വന്നില്ല എന്നതു സത്യം.

കാതറിൻ മഹോഡ് എന്നൊരു യുവതിയും ആ യോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു മുമ്പ് ഒന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഇവർ കണ്ടുമുട്ടിയിരുന്നു. ചിലത് ആലോചിച്ചാൽ ഇവർക്ക് തമ്മിൽ ഒരു ചേർച്ചയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വിലയ്ക്കിന് നല്ല പൊക്കം. ഉയരം ആറടി ഒരിഞ്ച്. കറുത്ത താടി, മെലിഞ്ഞ ശരീരം, കാൽമുട്ടുവരെ കറുത്ത ഒരു കോട്ട് മിക്കപ്പോഴും ഉടുപ്പിനു മുകളിൽ ധരിച്ചിരിക്കും. ഏതാണ്ട് എബ്രഹാം ലിങ്കണെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന നടപ്പും ഭാവവും. കാതറിനാകട്ടെ, മെലിഞ്ഞ് പൊക്കം കുറഞ്ഞ് ഇരുണ്ട നിറമുള്ളവൾ. എന്നാൽ തവിട്ടു നിറത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളുണ്ട്. നടപ്പിൽ കുലീനത. അവിടെ അടുത്തുള്ള മെതഡിസ്റ്റ് സഭാംഗമായിരുന്നു കാതറിൻ. ചിലപ്പോഴൊക്കെ വിലയ്ക്കും ആ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. വളരെ കുറച്ചു സമയത്തെ പരിചയമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും അവർക്കു തമ്മിൽ ഒരടുപ്പം തോന്നിയിരുന്നു എന്നു പറയണം.

അന്ന് ആ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച -

ചെറിയൊരു തീരുമാനം. ഒരിടത്തൊരു യോഗം നടക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുമ്പോൾ മനസ്സിലാമനസ്സോടെ അതിൽ പങ്കെടുക്കാമെന്ന് ഒരാൾ സമ്മതിക്കുന്നു. പറയാൻ മാത്രം ഇതിലൊക്കെ എന്തിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ വിലയ്ക്കും ബുത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന വഴിത്തിരിവായി മാറിയ സാധനങ്ങൾക്കു തുടക്കമിട്ടത് ആ ചെറിയ തീരുമാനമായിരുന്നു. അത് അല്പം ബുദ്ധിമോശമായോ എന്നു പോലും വിലയ്ക്കിന് പിന്നീട് തോന്നിപ്പോയി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ ജീവിതകാലത്തൊരിക്കലും അതോർത്തു ദുഃഖിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. ചെറിയ വിജാഗ്രിതിയിലാണല്ലോ വലിയ കതകുകൾ തിരിയുന്നത്.

തനിക്ക് പലതു കൊണ്ടും സവിശേഷമായിരുന്ന ആ ദിവസം- മീറ്റിങ്ങിനു ശേഷം വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു തുടങ്ങിയ കാതറിനോടൊപ്പം താനും വന്നോടെ എന്നാദ്യമായി ചോദിക്കുകയും കാതറിൻ അതിനു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. നേരത്തെ തന്നെ വിലയ്ക്കിന്റെ പ്രസംഗം വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് കാതറിൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കില്ലാത്ത ഒരു 'അഗ്നി' അതിൽ തനിക്ക് കാണാനായി. ഇന്ന് താൻ ആ പ്രസംഗകനേയും ഇഷ്ടപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു ദൂരം ഒരുമിച്ച് അങ്ങനെ നടന്നപ്പോൾത്തന്നെ പലകാര്യങ്ങളിലും ധാരണകളിലും ജീവിത ലക്ഷ്യങ്ങളിലുമൊക്കെ അവർക്കുള്ള യോജിപ്പ് കാതറിന് ബോദ്ധ്യമായി. ഇന്നു മുതലല്ല പകരം എത്രയോ വർഷങ്ങളായുള്ള ആത്മബന്ധമാണ് തങ്ങൾ തമ്മിലെന്ന് കാതറിന് തോന്നിപ്പോയി. 'വീട്ടിലെത്തും മുമ്പേ തന്നെ ഞങ്ങൾ ഇരുവർക്കും



കാതറിനും വിലയ്ക്കും ബുത്തും

തങ്ങൾ മറ്റൊരാൾക്കായി ജനിച്ചവരാണെന്ന ധാരണ ബലപ്പെടുകയും, അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതധാരകൾ ഒരുമിച്ചൊഴുകണമെന്നു ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്ന് പിൽക്കാലത്ത് കാതറിൻ അന്നേ ദിവസത്തെപ്പറ്റി എഴുതുകയുണ്ടായി. അമ്മ ക്ഷണിച്ചതുകൊണ്ട് വിലയ്ക്കും അന്ന് രാത്രി കാതറിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ തന്റെ മനസ്സിൽ പിരിയുന്നതിന്റെ 'വേദന'യുണ്ടായിരുന്നു. സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ വേദനയുണ്ടാവുമോ?

സ്നേഹത്തിനു പറ്റിയ സമയമായിരുന്നില്ല അത്. ഒരു ദിവസം മുമ്പായിരുന്നെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നേനെ. ഇന്നലെ തനിക്ക് ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് തന്റെ ആസ്തി ആഴ്ചതോറും ഒരു സന്തോഷത്തോടെ തരാനുണ്ടായിരുന്ന നാലു ഡോളർ മാത്രം. തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ പോലും അതുകൊണ്ട് നടക്കുകയില്ല. പിന്നെയല്ലേ കുടുംബ ജീവിതം! ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയിലെ സംഭവങ്ങൾ ഓരോന്നായി മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായി. ഒന്നുമില്ലാത്തവനായാണ് തെരുവിലേക്കി

റങ്ങിയത്. ഏറ്റവും യോജിച്ചത് എന്നു തോന്നിയ ഒരു യുവതിയുമായി സൗഹൃദത്തിലായി. കുടുംബ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ തെറ്റായിപ്പോയോ? എന്നാൽ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെല്ലാം ക്രമീകരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന് ഒരു തെറ്റും പറ്റിയിരുന്നില്ല. പൂർണ്ണമായി തന്നിലാശയിക്കാൻ ദൈവം തന്റെ ദാസനെ പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുകയായിരുന്നു! ഒരു ദിവസം മുമ്പായിരുന്നെങ്കിൽ ആ ശിക്ഷണം ഈ രീതിയിലാകുമായിരുന്നില്ലല്ലോ.

അങ്ങനെ ദൈവത്തിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു വിലയ്ക്കും മുന്നോട്ടു പോയി. വിലയ്ക്കും കാതറിനും സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്നവരും സ്വന്തമായ അഭിപ്രായമുള്ളവരും തീരുമാനങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. എങ്കിൽ അവരുടെ വിവാഹ ജീവിതം എങ്ങനെയുണ്ടാവും? ദൈവനാമത്തിന് അത് മഹത്വം കൊണ്ടുവരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുകയേ വേണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ എല്ലാ നിഗമനങ്ങളേയും ആസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊണ്ടാണ് ദൈവം പ്രവർത്തിച്ചത്.

(തുടരും)



എഡിറ്റോറിയൽ തുടർച്ച

പുറത്തുനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങൾ പലപ്പോഴും നമ്മെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്രതീക്ഷിതമായ സംഭവങ്ങൾ, ആളുകളുടെ അനുഭാവമില്ലാത്ത പെരുമാറ്റങ്ങൾ, കഷ്ടം, ബുദ്ധിമുട്ട്, ഉപദ്രവം എന്നിങ്ങനെയുള്ളവയാണു പുറത്തുനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങൾ. പക്ഷേ ആ പുറത്തു നിന്നുള്ള എല്ലാ സമ്മർദ്ദങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത് 'വലിയ കുശവനായ' ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളാണെന്ന ബോധ്യം നമുക്കുണ്ടോ? പുറത്തുനിന്ന് എത്രത്തോളം സമ്മർദ്ദം കൊടുക്കണമെന്ന് അവിടുത്തെക്കറിയാം. അതിലേറെ സമ്മർദ്ദം പുറത്തുനിന്നു നൽകി പാത്രം ചീത്തയായിപ്പോകാൻ നല്ലകുശവൻ അനുവദിക്കുകയില്ല: "നമുക്കു കഴിയുന്നതിനു മീതെ പരീക്ഷ നേരിടുവാൻ അവിടുന്ന് സമ്മതിക്കുകയില്ല" (1കൊരിന്ത്യർ10:13).

പുറത്തുനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദത്തോട് അകത്തുനിന്നുള്ള പ്രതികരണം അനുയോജ്യമായ ദൈവികമായ രീതിയിലായില്ലെങ്കിൽ കുശവൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ പാത്രം മെനഞ്ഞെടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ച് പൗലൊസ് തന്റെ അനുഭവം വിവരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: "ഞങ്ങൾ സകലവിധത്തിലും കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല. ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർ എങ്കിലും നിരാശപ്പെടുന്നില്ല. ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വീണുകിടക്കുന്നവർ എങ്കിലും നശിച്ചുപോകുന്നില്ല." (2കൊരി. 4:8, 9) ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പുറത്തുനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദത്തെക്കുറിച്ചും അകത്തുനിന്നുള്ള പ്രതികരണത്തെക്കുറിച്ചും പരാമർശിക്കുന്നു. പുറത്തുനിന്നുള്ള കഷ്ടത, ബുദ്ധിമുട്ട്, ഉപദ്രവം തുടങ്ങിയവയോട് യഥാക്രമം ഇടുക്കം, നിരാശ, അനാഥത്വം തുടങ്ങിയ പ്രതികരണങ്ങളാണ് സാധാരണക്കാരുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു സ്വാഭാവികമായി ഉയരുന്നത്. പക്ഷേ അകത്ത് ഇടുക്കവും നിരാശയും മറ്റുമാണുള്ളതെങ്കിൽ കുശവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ ഒരുപാത്രം രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് അറിയാവുന്ന പൗലൊസ് ആ നിലയിലല്ല പ്രതികരിക്കുന്നത്. ഉള്ളിൽ നിന്നുള്ള പ്രതികരണത്തെക്കുറിച്ച് പൗലൊസ് ജാഗ്രതയുള്ളവനാണ്! നാമോ? പുറത്തുനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദത്തോട് അകത്തുനിന്ന് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു? അതിനെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള അളവു വർദ്ധിക്കുക.

ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള അളവു വർദ്ധിക്കാതെ പോകുന്നതിന് മറ്റൊരു കാരണവും പൗലൊസ് കൊരിന്ത്യലേഖനത്തിൽ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: "തങ്ങളെത്തന്നെ ശ്ലാഘിക്കുന്ന ചിലരോട് ഞങ്ങളെത്തന്നെ ചേർത്തൊരുമിപ്പാനോ ഉപമിപ്പാനോ തുനിയില്ല. അവർ തങ്ങളാൽതന്നെ തങ്ങളെ അളക്കുകയും തങ്ങളോടുതന്നെ തങ്ങളെ ഉപമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് തിരിച്ചറിവുള്ളവരല്ല" (2കൊരി. 10:12).

നോക്കുക: അവർ തങ്ങളാൽ തന്നെ തങ്ങളെ അളക്കുന്നു! തങ്ങളോടു തന്നെ തങ്ങളെ ഉപമിക്കുന്നു!! അവരുടെ മാതൃക അവർതന്നെയാണ്!!! ഫലം അവർക്കു തങ്ങളെക്കുറിച്ച് കർത്താവിനോടുള്ള താരതമ്യത്തിലൂടെ, വെളിച്ചം ലഭിക്കുന്നില്ല. അവർക്കു പുരോഗതി ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അവരുടെ അളവ് വർദ്ധിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് അവിടുത്തെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപരാകുവാനാണു തങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന ബോധ്യത്തോടെ യേശുവിനെ മാതൃകയാക്കി കർത്താവിന്റെ പെരുമാറ്റത്തിന്റെ അളവുകോൽകൊണ്ടു അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ അളന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ...!

ഉവ്വ്, ഉടമസ്ഥൻ ഉപയോഗമുള്ള, നല്ലവേലയ്ക്ക് ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന മാനപാത്രം ആകുവാനാണു നമ്മുടെ വിളി (2തിമൊ. 2:21). കർത്താവ് തന്റെ ദിവ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം എന്ന ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹം നമുക്കു നൽകുവാൻ തയ്യാറാണ്. സ്വീകരിക്കുവാൻ നമ്മൾ ഒരുക്കമാണോ എന്നതാണ് പ്രസക്തമായ ചോദ്യം.





ബൈബിളിലൂടെ...

1 കൊരിന്ത്യർ

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

ക്രൂശിന്റെ വചനത്തിനാവശ്യമായ അടിസ്ഥാനമിടുകയാണ് ആദ്യത്തെ നാല് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അപ്പൊസ്തലൻ ചെയ്യുന്നത്. അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം മുതൽ കൊരിന്ത്യർ സഭയിലെ പ്രശ്നങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രദേശിക സഭയിൽ കൊരിന്ത്യ പട്ടണത്തിന്റെ ആത്മാവ് കടന്ന് കയറിയിരുന്നു. കൊരിന്ത്യ സഭയിലെ പാപത്തെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ കൈകാര്യം ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുന്ന അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം തിരുവചനത്തിലെ വിലപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളിലൊന്നാണ്.

കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷണത്തിൽ വളർത്താത്ത ഭവനത്തിൽ ഭരണം നടത്തുന്നത് അവരായിരിക്കും അവിടുത്തെ പിതാവ് നിസ്സഹായനായി വീടിന്റെ ഒരു മൂലയ്ക്ക് ഇരിക്കുകയാവും ഫലം.



ദുർന്നടപ്പിനെ നേരിട്ടേണ്ട വിധം പൗലൊസ് ഇവിടെ ദുർന്നടപ്പിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയാണ്. കൊരിന്തിലെ വിജാതീയ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അസാമാന്യ പ്രവണതകൾ സഭയിലേക്കും കടന്നിരുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ രണ്ടാം ഭാര്യയുമായി വ്യഭിചാരത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ഒരുവൻ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചവൻ ഒരു കുസലുമില്ലായിരുന്നു. സഭയിലെ മൂപ്പന്മാർ നടപ്പില്ലാത്തവരായതിനാൽ ഇതിനെതിരെ ഒരു നടപടിയും സ്വീകരിച്ചില്ല. ഈ മനുഷ്യനെ സഭയിൽനിന്നും പുറത്താക്കുവാനുള്ള ധർമ്മിക ശക്തി

അവർക്കില്ലായിരുന്നു. സൗമ്യതയുടെ പേരിൽ തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന ബഹുമാനം നിലനിർത്തുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നിരിക്കാം. ഒരുവനെ സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയാൽ, ആ മൂപ്പൻ സൗമ്യനെന്ന് ആരും കരുതുകയില്ല. മറ്റുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തും. കഠിനഹൃദയനെന്നുള്ള വിളിപ്പേര് നേടാൻ ഒരു മൂപ്പനും ആഗ്രഹിക്കയില്ല. പല മൂപ്പന്മാരും സഭയുടെ വിശുദ്ധിയെക്കാൾ തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തെ വിലമതിക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ ലക്ഷ്യം രാഷ്ട്രീയ ക്കാരോടേതുപോലെ ജനപ്രീതി സമ്പാദിക്കുകയാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു മൂപ്പനോ പാസ്റ്ററോ സഭയെ നശിപ്പിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യൂ.

പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഇയാൾ ഒരു പക്ഷേ ധനവാനായിരിക്കാം. പല കാരണങ്ങളാലും, സഭയിലെ ധനികരും സ്വാധീനശേഷിയുള്ളവരുമായ അംഗങ്ങളെ തിരുത്തുവാൻ പല മൂപ്പന്മാരും തയ്യാറാവുകയില്ല. അവർ വൻതുക സഭയ്ക്ക് സംഭാവനയായി നൽകാറുണ്ട്. സ്വാധീനശക്തിയുള്ളതിനാൽ പ്രതിസന്ധികളിൽ സഹായിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കും. അതിനാൽ മൂപ്പന്മാരും ഇടയന്മാരുമൊക്കെ അവരെ വെറുതെവിടുകയാണ് പതിവ്. അവർ ദരിദ്രരെ മാത്രമാണ് അച്ചടക്കം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരുവൻ ധനികനോ ദരിദ്രനോ എന്നുള്ളത് പൗലൊസിന് പ്രശ്നമല്ല. പൗലൊസ് അയാളെ സാത്താൻ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു. കൂടാതെ അയാളെ സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുവാൻ മൂപ്പന്മാരോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. (5:13)

സഭയിലെ ശിക്ഷണനടപടികൾ

ചിലപ്പോൾ ചിലരെ സഭയിൽനിന്നും പുറത്താക്കേണ്ടി വരും. യേശുപറഞ്ഞു, “നീ ചെന്നു നീയും അവനും മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ കുറ്റം അവനു ബോധം വരുത്തുക” (മത്തായി 18: 15-17). കേൾക്കാത്തതാൽ, മറ്റു രണ്ട് പേരെക്കൂടി കുട്ടിക്കൊണ്ട് ചെന്ന്

പല കാരണങ്ങളാലും, സഭയിലെ ധനികരും സ്വാധീനശേഷിയുള്ളവരുമായ അംഗങ്ങളെ തിരുത്തുവാൻ പല മൂപ്പന്മാരും തയ്യാറാവുകയില്ല. അവർ വൻതുക സഭയ്ക്ക് സംഭാവനയായി നൽകാറുണ്ട്. സ്വാധീനശക്തിയുള്ളതിനാൽ പ്രതിസന്ധികളിൽ സഹായിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കും. അതിനാൽ മൂപ്പന്മാരും ഇടയന്മാരും മൊക്കെ അവരെ വെറുതെവിടുകയാണ് പതിവ്. അവർ ദരിദ്രരെ മാത്രമാണ് അച്ചടക്കം പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

അവനോട് സംസാരിക്കുക. എന്നിട്ടും കൂട്ടാക്കാതെ അയാൾ പാപത്തിൽ തുടർന്നാൽ, മുഴുവൻ സഭയെയും അത് അറിയിക്കുക. തുടർന്ന് അവനെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കി ഒരു അവിശ്വാസിയെപ്പോലെ മാത്രം കണക്കാക്കുക. വീട്ടിലെന്ന പോലെ സഭയിലും അച്ചടക്കം ആവശ്യമാണ്. കുട്ടികളെ അച്ചടക്കത്തിൽ വളർത്താത്ത ഭവനം, കുഴപ്പം പിടിച്ച ഒരു ഭവനമായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെയാണ് വിശ്വാസികളെ അച്ചടക്കത്തിൽ നിലനിർത്താത്ത സഭയും. കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷണത്തിൽ വളർത്താത്ത ഭവനത്തിൽ ഭരണം നടത്തുന്നത് അവരായിരിക്കും. അവിടുത്തെ പിതാവ് നിസ്സഹായനായി വീടിന്റെ ഒരു മൂലയ്ക്ക് ഇരിക്കുകയായും ഫലം. അച്ചടക്കമില്ലാത്ത സഭയിൽ മൂപ്പന്മാർ നിസ്സഹായരായി ഇരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർ ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്യും. ഇത് ഇന്ന് പലസ്ഥലങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നു, എന്തെന്നാൽ അവിടുള്ള മൂപ്പന്മാർ വിശുദ്ധിയെക്കാൾ പ്രശസ്തിയെ

ദൈവം ആരെയും പരീക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നമ്മെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ സാത്താണെ അനുവദിക്കുന്നു. അതിനാൽ അനുതാപമില്ലാത്ത സഹോദരൻ, സുബോധമുള്ളവനായി മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് വരുവാനായി രോഗങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ പിശാചിന്റെ കരങ്ങളിലേക്ക് പൗലൊസ് അവനെ വിട്ട് കൊടുക്കുന്നു. അവനെ സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികളുമായുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അവൻ ധാരാളം പണമുണ്ടെങ്കിലും, ആത്മീയ അന്ധകാരത്തിൽ കഴിയുമ്പോൾ, തനിക്ക് നഷ്ടമായതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം അവൻ ലഭിക്കുകയും മടങ്ങിവരവിന് തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യുവാൻ ഇടയുണ്ട്.

ലക്ഷ്യം വച്ചു.

“ജഡസംഹാരത്തിനായി ഒരുവനെ പിശാചിന് ഏൽപ്പിക്കുക” എന്നാൽ എന്താണ്?

അവരെ രോഗങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കുവാൻ പിശാചിനെ അനുവദിക്കുക എന്നാണ് അതിനർത്ഥം. എല്ലാ രോഗങ്ങളും പിശാചിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നതിൽ എനിക്ക് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ദൈവം സ്നേഹവാനായ ഒരു പിതാവായ കയാൽ തന്റെ മക്കൾക്ക് രോഗങ്ങൾ നൽകുവാൻ തയ്യാറാവില്ല. എന്നാൽ പൗലൊസിന്റെ കാര്യത്തിലെന്നതുപോലെ തന്റെ മക്കൾ രോഗബാധിതരാകുവാൻ ദൈവം ചിലപ്പോൾ അനുവദിച്ചേക്കാം. പൗലൊസിന്റെ ജഡത്തിൽ ഒരു ശുലം വയ്ക്കുവാൻ ദൈവം പിശാചിനെ അനുവദിച്ചു. പൗലൊസ് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും സൗഖ്യം നൽകിയില്ല. (2 കൊരി. 12: 1-7). എന്നാൽ അത് പൗലൊസിനെ നിഗള

ത്തിൽ നിന്നു വിടുവിക്കുക എന്ന നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയായിരുന്നു. ദൈവം ആരെയും പരീക്ഷിക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ നമ്മെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ സാത്താണെ അനുവദിക്കുന്നു. അതിനാൽ അനുതാപമില്ലാത്ത ഈ സഹോദരൻ, സുബോധമുള്ളവനായി മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് വരുവാനായി രോഗങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ പിശാചിന്റെ കരങ്ങളിലേക്ക് പൗലൊസ് അവനെ വിട്ട് കൊടുക്കുന്നു. അവനെ സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികളുമായുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അവൻ ധാരാളം പണമുണ്ടെങ്കിലും, ആത്മീയ അന്ധകാരത്തിൽ കഴിയുമ്പോൾ, തനിക്ക് നഷ്ടമായതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം അവൻ ലഭിക്കുകയും മടങ്ങിവരവിന് തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യുവാൻ ഇടയുണ്ട്. അനുതാപത്തിലേക്ക് എത്തുവാനായി ചില വിശ്വാസികളെ രോഗബാധിതരാക്കുവാൻ ദൈവം പിശാചിനെ അനുവദിച്ചേക്കാം. ഒരു അപ്പൊസ്തലനെന്ന നിലയിൽ, ഒരുവനെ അനുതാപത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാനായി പിശാചിന്റെ കരങ്ങളിലേക്ക് ഏൽപ്പിക്കുവാനുള്ള ആത്മീയ അധികാരം പൗലൊസിനുണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അഴുക്കായിരുന്നിട്ടും, ദൈവം തനിക്ക് ആത്മീയാധികാരങ്ങൾ നൽകി. അതിനാൽ സാത്താൻ പൗലൊസിനെ യേപ്പെട്ടിരുന്നു.

അധ്യായം ആറ്

സഹവിശ്വാസികളെ കോടതികയറ്റുന്ന വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് ആറാം അധ്യായത്തിൽ പൗലൊസ് പറയുന്നത്. ഒരു വിശ്വാസി തന്റെ കുട്ടുവിശ്വാസിയെ കോടതി കയറ്റുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? സഭയിലെ മൂപ്പന്മാർക്കോ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന് തന്നെയോ തന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാനായി തന്നെ സഹായിക്കുവാനാകുകയില്ല എന്ന തോന്നലാണതിന് പിന്നിൽ. അതി

നാൽ ലോകകോടതിയിലെ നിസ്സാരമായ മനുഷ്യരുടെ സഹായം അവൻ തേടുന്നു. ഇത് തികച്ചും തെറ്റാണെന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ തന്റെ മക്കളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നൽകുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയുകയില്ല എന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതു ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. വിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സർവ്വസാധാരണമാണ്. എന്നാൽ അതെല്ലാം അവർ ലോക കോടതികളിൽ കൊണ്ടുപോവുകയല്ല, മറിച്ച് സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരികയും സഹായത്തിനായി ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്.

എന്തുകൊണ്ട് വ്യവഹാരം ഒഴിവാക്കണം?

പൗലൊസ് തുടരുകയാണ്: ‘നിങ്ങളുടെ സഹവിശ്വാസി നിങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചാൽ, ആ അന്യായം നിങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊള്ളാത്തത് എന്ത്?’ (6:7). എന്നാൽ അതിനുപകരം, സഹവിശ്വാസിയെ കോടതികയറ്റി അവൻ ചെയ്ത തെറ്റിനെ മറ്റൊരു തെറ്റുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ വക പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് വ്യക്തമാക്കുകയാണ്.

ഒരു വിശ്വാസിയെ കോടതികയറ്റിയാൽ നിങ്ങൾ ഒരുനാളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഇത് ഗൗരവമേറിയ ഒരു പാപമാണ്, എന്തെന്നാൽ ഇത് യേശുവിന്റെ നാമത്തിന് അപമാനം വരുത്തുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. “നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണ് എല്ലാവരും അറിയും,” എന്ന് യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരസ്പരം മല്ലിടുന്നവരാണ് ലോകത്തിന് കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന നിങ്ങൾ, പിശാചിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അവരെ തള്ളിവിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ ദൈവം നിങ്ങളെ

ഒരു വിശ്വാസിയെ കോടതികയറ്റിയാൽ നിങ്ങൾ ഒരുനാളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഇത് ഗൗരവമേറിയ ഒരു പാപമാണ്, എന്തെന്നാൽ ഇത് യേശുവിന്റെ നാമത്തിന് അപമാനം വരുത്തുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. “നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണ് എല്ലാവരും അറിയും,” എന്ന് യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരസ്പരം മല്ലിടുന്നവരാണ് ലോകത്തിന് കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന നിങ്ങൾ, പിശാചിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അവരെ തള്ളിവിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ജേയും തന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാവില്ല. സ്വന്തം മാനമല്ല, മറിച്ച് ദൈവമഹത്വമാണ് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹം.

‘നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി ചെയ്‌വിൻ’ (1 കൊരി. 10:31). നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെതിരായി വ്യവഹാരം നടത്തി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനാകുമോ? ഇല്ല. എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെ നിങ്ങൾ വെറുക്കുന്നതിനാലാണ് അയാളെ നിങ്ങൾ കോടതികയറ്റുന്നത്. ഒരു ന്യായാധിപൻ അയാളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അയാളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവത്തെ അനുവദിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ലേ? “പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ തന്നെ പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ ദൈവകോപത്തിന് ഇടം കൊടുപ്പിൻ; പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളത്; ഞാൻ പകരം ചെയ്യും എന്ന് കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” (റോമ. 12:19).

(ശേഷം പേജ് 37 ൽ)

ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട്

അധ്യായം -6

ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതം നൽകിയ പാഠം

ആനി പുനൻ

ഹോസ്റ്റലിന്റെ അന്തേവാസിനികളായ ഞങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ ചുമതല ഉണ്ട്. അതു തവണ വച്ച് ഞങ്ങൾ ചെയ്യണം- പുന്തോട്ട പരിപാലനം, അടുക്കളയിലും ചാപ്പലിലും സഹായിക്കുക, വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകുക, ഹോസ്റ്റലിന്റെ പരിസരം ശുചീകരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ.

ഹോസ്റ്റലിൽ ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തെ കുറിച്ച് ഞാൻ സ്ഥിരമായി പരാതി പറയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരു പ്രകാശം എന്റെ മേൽ ഉദിച്ചതുപോലെ തോന്നി. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്തിനെയെങ്കിലും ചൊല്ലി പരാതിപ്പെടുന്നത് തെറ്റാണ് എന്നായിരുന്നു ആ വെളിപ്പാട്. സത്യത്തിൽ എനിക്കു നരകത്തിനു മാത്രമാണ് അർഹത. നരകയാതനയിൽ നിന്നു മെച്ചമായി എനിക്കു ലഭിക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കരുണമാത്രമാണ്. എന്റെ മുൻപിൽ വയ്ക്കുന്നതെല്ലാം ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാകണം. ഭക്ഷണം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പോലും ദൈവം എന്നെ പരീക്ഷിക്കുമെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. യേശു നാൽപ്പതു ദിവസം എങ്ങനെയാണ് ഉപവസിച്ചതെന്നും ഒരു വിൽ സാത്താനെ തോൽപ്പിച്ചതെന്നും സുവിശേഷങ്ങളിൽ വായിച്ചത് എനിക്കു

വലിയ ഉത്സാഹം പകർന്നു.

മോഷണം, ഹോസ്റ്റലിലെ ഒരു സ്ഥിരം പരിപാടിയായിരുന്നു. എന്റെ അമ്മ തന്റെ ഓഫീസിൽ നിന്നു കൊച്ചുകൊച്ചു സാധനങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്നതു ഞാൻ ഓർത്തു. അതു വലിയൊരു കാര്യമല്ലെന്നാണു ഞാൻ അന്നൊക്കെ കരുതിയിരുന്നത്. കാരണം വ്യക്തികളിൽ നിന്നല്ലല്ലോ സർക്കാർ ഓഫീസിൽ നിന്നല്ലേ അത് എടുക്കുന്നത്? എന്നാൽ എല്ലാ മോഷണവും തെറ്റാണെന്ന് ഇന്നെനിക്കു ബോധ്യമായി. മോഷണം ദൈവത്തിന് അനിഷ്ടകരമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നു മമ്മിക്ക് എഴുതണമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. എന്നാൽ മമ്മിക്ക് ആ സ്വഭാവം ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നെനിക്കു സംശയം തോന്നി. കാരണം തങ്ങളുടെ മേൽ ചെറുപ്പത്തിൽ പിടിമുറക്കിയ മോശമായ സ്വഭാവങ്ങളോടു വിടപറയാൻ പ്രായമായ വർക്കു പ്രയാസമാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതെന്നിൽ ആരോഗ്യകരമായ ഒരു ഭയം നിറച്ചു. എന്റെ എല്ലാ ചീത്ത സ്വഭാവങ്ങളോടും ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഞാൻ വിട പറയണം. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു വിൽ അവരോപ്പോലെയായിത്തീരും.

ഭക്ഷണം, മറ്റുള്ളവയുമായി പങ്കുവ

യ്ക്കേണ്ട സാധനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ കാര്യത്തിൽ ചില പെൺകുട്ടികൾ വളരെ സ്വാർത്ഥരും അത്യാഗ്രഹികളുമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഞങ്ങൾക്ക് പലപ്പോഴും പ്രശ്നമായി.

ചില പെൺകുട്ടികൾ മിക്കപ്പോഴും വിഷാദമൂലവും തങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമുള്ള ചിന്തയിൽ മുഴുകിയവരും ആയിരിക്കും. എപ്പോഴും അവർ സ്വയസഹതാപത്തിൽ മുഴുകിയവരും തങ്ങളുടെ സങ്കടകഥകൾ പറഞ്ഞാലും തീരാത്തവരുമായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ചെറുപ്പത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടവരാണ് അവരിൽ ഏറെയും എന്നതു നേർ. പക്ഷേ അവർ തങ്ങളുടെ ഭൂതകാലത്തിൽ എന്നും ജീവിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ ഭൂതകാലത്തെ ദൈവസഹായത്താൽ അവർക്ക് ഓർമ്മയിൽ നിന്നു കൂടത്തക്കളയാം. പഴയകാലം മറക്കുവാൻ യേശു അവരെ സഹായിക്കും. തങ്ങളോടു തെറ്റുചെയ്തവരോടു ക്ഷമിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും അവിടുന്ന് തരും. അങ്ങനെ വലിയ ആത്മീയ ഓന്നിരപ്പത്തിൽ എത്തുവാൻ ദൈവം സഹായിക്കും. മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതു വഴി തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാനും ഞാൻ അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. സദാ സമയവും തങ്ങളിൽത്തന്നെ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അതവരെ വിമോചിപ്പിക്കും.

ഇതിനിടയിൽ എനിക്ക് എന്തേതായ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടിൽ നിന്നു കത്തുകൾ കിട്ടാൻ വൈകിയാൽ ഞാൻ നിരാശപ്പെടും. പക്ഷേ വീട്ടിൽനിന്നു വരുന്ന കത്തുകൾ ചിലപ്പോൾ എന്നെ കൂടുതൽ നിരാശപ്പെടുത്തി. കാരണം വീട്ടിൽ നിന്നുള്ള വാർത്തകൾ പലപ്പോഴും മോശപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

എന്തെങ്കിലും കൊച്ചു സാധനങ്ങൾ കളഞ്ഞു പോകുകയോ നഷ്ടപ്പെടുകയോ

ചില പെൺകുട്ടികൾ മിക്കപ്പോഴും വിഷാദമൂലവും തങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമുള്ള ചിന്തയിൽ മുഴുകിയവരും ആയിരിക്കും. എപ്പോഴും അവർ സ്വയസഹതാപത്തിൽ മുഴുകിയവരും തങ്ങളുടെ സങ്കടകഥകൾ പറഞ്ഞാലും തീരാത്തവരുമായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ചെറുപ്പത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടവരാണ് അവരിൽ ഏറെയും എന്നതു നേർ. പക്ഷേ അവർ തങ്ങളുടെ ഭൂതകാലത്തിൽ എന്നും ജീവിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ ഭൂതകാലത്തെ ദൈവസഹായത്താൽ അവർക്ക് ഓർമ്മയിൽ നിന്നു കൂടത്തക്കളയാം. പഴയകാലം മറക്കുവാൻ യേശു അവരെ സഹായിക്കും.

ചെയ്താൽ ആവശ്യത്തിലേറെ നിരാശപ്പെടുന്ന ഒരു സ്വഭാവവും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ എങ്ങനെയാണ് അതിജീവിക്കേണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. ഭൗതിക വസ്തുക്കളോടുള്ള എന്റെ പറ്റുമാനത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ വിടുവിക്കണമെന്നു ഞാൻ കർത്താവിനോടു നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഇതേ സമയം മറ്റു ചില പെൺകുട്ടികൾ വളരെ നല്ല സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയിലുള്ളവരായിരുന്നതിനാൽ തങ്ങളുടെ സാധനങ്ങൾ അവർ സൂക്ഷിക്കുകയാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരുടെ വികാരങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.

ഹോസ്റ്റലിൽ ക്രമീകരിക്കുന്ന എല്ലാ കളികളിലും ഞാൻ പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നു. ചില പെൺകുട്ടികൾ ശാരീരിക വ്യായാമങ്ങളിൽ തീരെ താല്പരരല്ലായിരുന്നു. നടക്കാൻ പോലും അവർ പോകുമായിരുന്നു

ഞാൻ സുന്ദരിയോ മൃദുവായ തൊലിയുള്ളവളോ ഒന്നുമല്ലെങ്കിലും ദൈവം എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ എന്നെത്തന്നെ അംഗീകരിക്കാൻ ഞാൻ വേഗത്തിൽ അഭ്യസിച്ചു. എന്നെ എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ ഏതു വിധത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയോ അതിൽ ദൈവത്തിനു തെറ്റൊന്നും പറ്റിയിട്ടില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഞാൻ പിന്നെ കുടുംബത്തിൽ തന്നെ എന്നെ ജനിച്ചതിലും അവിടുത്തേക്കു തെറ്റുപറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. എനിക്കുവേണ്ടി മരിക്കാൻ യോഗ്യയായി അവിടുത്തെന്നെ കണ്ടല്ലോ, സ്നേഹിച്ചല്ലോ, എന്ന ചിന്ത ക്രമേണ എന്നിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു. ഈ തേജസ്സേറിയ സത്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം ഒരിക്കലും എന്നെ വിട്ടുപോയില്ല.

ല്ല. ഫലം ശരീരം തടിച്ച് പലപ്പോഴും രോഗികളായി അവർ മാറി. നമ്മുടെ ശരീരം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരം ആയതിനാൽ നാം അതിനെ എപ്പോഴും അവിടുത്തെ ഉപയോഗത്തിനായി അനുയോജ്യമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. എന്റെ ചില സ്നേഹിതകൾക്കുള്ള ഭക്ഷണശീലം സത്യത്തിൽ അവരുടെ ശരീരത്തിനു ദോഷകരമാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അമിതഭക്ഷണം പല പെൺകുട്ടികളെയും വണ്ണമുള്ളവരും ദുർബലരും കാഴ്ചയ്ക്കു കൊള്ളാത്തവരുമാക്കി മാറ്റിയിരുന്നു.

അറിയപ്പെടുന്ന പെൺകുട്ടികളുടെ സഖിത്വം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന, അവരെ കൂട്ടുകാരാക്കുന്ന പ്രവണത, എന്നിലുണ്ടെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ യേശുവായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ സ്ഥാനത്ത് എന്തുചെയ്യും

എന്നു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ, ദുഃഖിതരും ഏകാകികളും കഴിവില്ലാത്തവരും മിടുക്കില്ലാത്തവരുമായ കുട്ടികളോടു സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അധ്വാനിക്കുകയും ഭാരം ചുമക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ തന്റെ അടുത്തേക്കു വിളിച്ച് അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകാൻ തയ്യാറായ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് അവരോടു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

ഞാൻ സുന്ദരിയോ മൃദുവായ തൊലിയുള്ളവളോ ഒന്നുമല്ലെങ്കിലും ദൈവം എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ എന്നെത്തന്നെ അംഗീകരിക്കാൻ ഞാൻ വേഗത്തിൽ അഭ്യസിച്ചു. എന്നെ എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ ഏതു വിധത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയോ അതിൽ ദൈവത്തിനു തെറ്റൊന്നും പറ്റിയിട്ടില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഞാൻ പിന്നെ കുടുംബത്തിൽ തന്നെ എന്നെ ജനിച്ചതിലും അവിടുത്തേക്കു തെറ്റുപറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. എനിക്കുവേണ്ടി മരിക്കാൻ യോഗ്യയായി അവിടുത്തെന്നെ കണ്ടല്ലോ, സ്നേഹിച്ചല്ലോ, എന്ന ചിന്ത ക്രമേണ എന്നിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു. ഈ തേജസ്സേറിയ സത്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം ഒരിക്കലും എന്നെ വിട്ടുപോയില്ല.

എന്നെക്കാൾ ഭാഗ്യഹീനരായി ഹോസ്തലിലുള്ള കുട്ടികളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ചിന്തിച്ചു-ഒരു അപകടത്തെ തുടർന്ന് ഒരു കണ്ണിനുമാത്രം കാഴ്ചയുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി ഹോസ്തലിലുണ്ടായിരുന്നു. മുഖത്ത് രോമമുള്ള ഒരു മുഴയുള്ള വേറൊരു കുട്ടി. മുഖത്തു പാടുകളുള്ള വേറെ ചിലർ. കുഞ്ഞുനാളിൽ ലഭിച്ച ക്രമീകൃതമല്ലാത്ത ഭക്ഷണം മൂലം പലതരത്തിൽ അനാരോഗ്യമുള്ളവർ.

ഇളം പ്രായത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ട ശാരീരികവും ലൈംഗികവുമായ പീഡനം മൂലം മനസ്സിനു ക്ഷതം സംഭവിച്ചവരായിരുന്നു

മറ്റു ചിലർ. തങ്ങളോട് വിവാഹാഭ്യർത്ഥന നടത്തുന്ന ചെറുപ്പക്കാരോട് ഈ കുട്ടികൾക്ക് എങ്ങനെ തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വൃത്തികെട്ട രഹസ്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയുവാൻ കഴിയും?- ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അതു കേൾക്കുമ്പോൾ അവർ അവരെ നിരസിക്കുമോ? അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹത്തിനുശേഷം മാറ്റി നിർത്തുമോ? ഇതിനൊന്നും ഒരു ഉത്തരവും എനിക്കു ലഭിച്ചില്ല. യേശുവിന് എല്ലാ സങ്കടങ്ങളും അറിയാമെന്നും മറ്റുള്ളവർ അവരോടു ചെയ്ത തിന്മ പ്രവൃത്തികളുടെ പരിണതഫലങ്ങളുടെ മേലെല്ലാം ജയാളികളായി നില്ക്കാമെന്നും മാത്രമേ എനിക്ക് ഈ കുട്ടികളോടു പറയാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. സാത്താൻ അവരുടെ ജീവിതത്തിന്മേൽ കെട്ടിയ എല്ലാ ബന്ധനങ്ങളും അഴിക്കാനാണല്ലോ യേശു വന്നത് (1 യോഹ. 3:8).

ഹോസ്തലിൽ അനാഥരായ കുട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരിൽ നിന്നും സ്നേഹം കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തവർ. ആരോടും അധികം അടുക്കാൻ കഴിയാത്തവർ. എനിക്കു പരിചയപ്പെടാനിടയായ 'നല്ല സ്നേഹിതനെ'ക്കുറിച്ച് ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവിടുന്ന് ഒരു കാലത്തും നമ്മളെ തള്ളിക്കളയുകയില്ല. നമ്മുടെ ഭൂതകാലത്തിലെ ഭാരങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുവാനും അവ അവിടെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കുവാനും നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. ഓരോ തുള്ളി കണ്ണുനീരും തുടയ്ക്കുവാനും എല്ലാ മുറിവും പൊറുപ്പിക്കുവാനും ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ പൂർണ്ണമായി തുടച്ചു മാറ്റുവാനും അവിടുത്തേക്കു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ.

സാത്താനുശക്തികളോടു ബന്ധപ്പെടാൻ നടത്തുന്ന ശ്രമമാണ് പെൺകുട്ടികളിൽ കണ്ട അപകടകരമായ മറ്റൊരു പ്രവണത. ചിലർ കൈരേഖ നോക്കുന്നതിനും ജാതകം വായിക്കുന്നതിനും ഭാവി പറയു

ഹോസ്തലിൽ അനാഥരായ കുട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരിൽ നിന്നും സ്നേഹം കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തവർ. ആരോടും അധികം അടുക്കാൻ കഴിയാത്തവർ. എനിക്കു പരിചയപ്പെടാനിടയായ 'നല്ല സ്നേഹിതനെ'ക്കുറിച്ച് ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവിടുന്ന് ഒരു കാലത്തും നമ്മളെ തള്ളിക്കളയുകയില്ല. നമ്മുടെ ഭൂതകാലത്തിലെ ഭാരങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുവാനും അവ അവിടെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കുവാനും നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. ഓരോ തുള്ളി കണ്ണുനീരും തുടയ്ക്കുവാനും എല്ലാ മുറിവും പൊറുപ്പിക്കുവാനും ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ പൂർണ്ണമായി തുടച്ചു മാറ്റുവാനും അവിടുത്തേക്കു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ.

നവരുടെ അടുത്തുപോകുവാനും പത്രങ്ങളിലെ നക്ഷത്രഫലം വിശ്വസിക്കുവാനും ഒക്കെ തയ്യാറാവുമായിരുന്നു. ചിലർക്കു ഭാവി പ്രവചിക്കുന്ന ഒരുജ്യ ബോർഡുകൾ പോലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം തെറ്റാണെന്നും ഇതിലൂടെ അവർ അബോധപൂർവ്വമായി സാത്താനുമായി ബന്ധപ്പെടുകയാണെന്നും ആത്യന്തികമായി ഈ ശീലം അവരെ നശിപ്പിക്കുമെന്നും ഞാൻ അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ മന്ത്രവാദിയെയും ആഭിചാരത്തെയും അഭയം പ്രാപിച്ചാൽ അത് അവർ അഴിക്കാൻ ശ്രമിച്ച കൂരുക്കിനെക്കാൾ എത്രയോ ഭയാനകമായ മറ്റു പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കാണ് അവരെ തള്ളിവിടുന്നത്! -ഞാൻ അപകടത്തിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടി.

ഉപദേശസത്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുക

14-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച

ങ്കിൽ നമ്മൾ 'അതിർ കടന്നു പോകും' (2 യോഹന്നാൻ 7, 9).

യേശു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നത് ഒരു മർമ്മമാണ്. ഈ വിഷയം ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞതിന് അപ്പുറത്തേക്കു വിശകലനം ചെയ്തുപോകുന്നത് മടയത്തരമാണ്. യിസ്രായേൽ മക്കൾ അതിരുകടന്ന ജീജ്ഞാസമൂലം പെട്ടകത്തിന്(യേശുവിന്റെ നിഴൽ) ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കി സംഹരിക്കപ്പെട്ടതു പോലെയുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരിക്കും അത് (1 ശമു. 6:19).

താൻ ഭൂമിയിൽ വന്നത് സ്വന്ത ഇഷ്ടം നിഷേധിച്ച് പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനാണെന്ന് യേശു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (യോഹ. 6:38). ഇതു തെളിയിക്കുന്നത് പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിപരീതമായി അവിടുത്തേക്ക് മാനുഷികമായ ഒരു ഇഷ്ടം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും നമ്മുടേതു പോലെ തന്റെ ജഡത്തിനും സ്വന്തമായ ഇച്ഛ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നുമാണ് (മത്തായി.

26:39). അങ്ങനെയായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ യേശുവിനു സ്വന്ത ഇഷ്ടം നിഷേധിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ ജഡത്തിലെ ഇച്ഛകളാലാണ് നാമെല്ലാവരും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് (യാക്കോബ് 1:14 നോക്കുക). യേശുവും സർവത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു (എബ്രാ. 4:15). പക്ഷേ ഈ പരീക്ഷകളിലൊന്നിനോടുപോലും മനസ്സിൽ ഒരിക്കലും യോജിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ഒന്നിലും പാപം ചെയ്തില്ല (യാക്കോബ് 1:15).

നമുക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുന്ന എല്ലാ പരീക്ഷയും യേശു ഈ ഭൂമിയിൽ നേരിടുകയും അതിലെല്ലാം വിജയി ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ അവിടുന്ന് മരിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ജഡത്തിലൂടെ ജീവനുള്ള പുതുവഴി നമുക്കായി തുറന്നു തരികയുമാണു ചെയ്തത് (എബ്രാ. 10:19, 20).

ഞാൻ വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതം, വേഗത്തിൽ എന്നെ ആത്മീയ പകുതയുള്ളവളാക്കി. ഹോസ്റ്റലിലെ പലതരത്തിലുള്ള പെൺകുട്ടികളെ സഹായിക്കാനും ഉപദേശിക്കാനും ലഭിച്ച അവസരങ്ങളാണ് എന്നെ പകുതയുള്ളവളാക്കിയത്.

'തണുപ്പിക്കുന്നവനു തണുപ്പു കിട്ടും' എന്ന വചനം വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് എന്റെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടത് (സദൃശ. 11:25)

ആ നാളുകളിൽ ദൈവം വളരെ അത്ഭുതകരമായ നിലയിൽ എനിക്ക് തണുപ്പും വെള്ളവും നൽകി വളർത്തുകയായിരുന്നു.

(തുടരും)

മൊഴിമാറ്റം: സാമ്പ്ര



പാപത്തിൽ വീണുപോകാതെ ഒരു ദിവസംപോലും ജീവിക്കുന്നത് എത്ര പ്രയാസമാണെന്നു നമുക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ കാര്യത്തിലും ദിനന്തോറും നമ്മെപ്പോലെ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ഒരിക്കൽപ്പോലും പാപം ചെയ്യാതെ 33 വർഷത്തിലേറെ ജീവിച്ചതാണ് യേശു ചെയ്ത ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതമെന്നു നമുക്കു പറയേണ്ടിവരും. പാപത്തോടു പോരാടുന്നതിൽ അവിടുന്ന് പ്രാണത്യാഗത്തോളം എതിർത്തുനിൽക്കുകയും ഉറച്ച നിലവിളിയോടും കണ്ണുനീരോടും അപേക്ഷയും അഭയയാചനയും കഴിച്ച് പിതാവിൽനിന്ന് അതിനുള്ള കൃപ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു (എബ്രാ. 5:7, 12:3, 4).

നമുക്കു മുന്നോടിയായിത്തീർന്ന യേശു, ദിനന്തോറും കുരിശെടുക്കുന്നതിൽ (സ്വന്ത ഇച്ഛയെ മരണത്തിന് ഏൽപ്പിക്കുന്നതിൽ) തന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റുവാനാണ് ഇന്നു നമ്മെ വിളിക്കുന്നത് (ലൂക്കോസ് 9:23).

പാപത്തെ ചെറുത്തുനിൽക്കുന്നതു ഗൗരവമായി എടുക്കാത്തതും ജയം നേടുവാനുള്ള കൃപയ്ക്കായി പിതാവിനോടു യാചിക്കാതിരിക്കുന്നതുമാണ് നാം പാപത്തിൽ വീണുപോകുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ. ഇന്നു നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്, യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ കാര്യങ്ങളോ (മരപ്പണിക്കാരനും അവിവാഹിതനുമായുള്ള ജീവിതം) ശുശ്രൂഷയോ (മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുക, വെള്ളത്തിന്മീതെ നടക്കുക) പിൻപറ്റുവാനല്ല. മറിച്ച് പാപത്തോടു പോരാടുന്നതിലും വിജയിയാകുന്നതിലും താൻ കാണിച്ച വിശ്വസ്തതയെ അനുകരിക്കാനാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടു കാര്യം സമ്മതിക്കുവാനാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നത്. ഒന്ന്: അവിടുന്ന് കർത്താവാണ്. രണ്ട്:

പാപത്തിൽ വീണുപോകാതെ ഒരു ദിവസംപോലും ജീവിക്കുന്നത് എത്ര പ്രയാസമാണെന്നു നമുക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ കാര്യത്തിലും ദിനന്തോറും നമ്മെപ്പോലെ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ഒരിക്കൽപ്പോലും പാപം ചെയ്യാതെ 33 വർഷത്തിലേറെ ജീവിച്ചതാണ് യേശു ചെയ്ത ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതമെന്നു നമുക്കു പറയേണ്ടിവരും. പാപത്തോടു പോരാടുന്നതിൽ അവിടുന്ന് പ്രാണത്യാഗത്തോളം എതിർത്തുനിൽക്കുകയും ഉറച്ച നിലവിളിയോടും കണ്ണുനീരോടും അപേക്ഷയും അഭയയാചനയും കഴിച്ച് പിതാവിൽനിന്ന് അതിനുള്ള കൃപ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു

അവിടുന്ന് ജഡത്തിൽ വന്നു (1കൊരി. 12:3, 1 യോഹന്നാൻ 4:2, 3). ഈ രണ്ടു സമ്മതങ്ങളും തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെങ്കിലും രണ്ടാമത്തേതിന്റെ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ലക്ഷണമായി പറയുന്നത് യേശു ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നതു സ്വീകരിക്കുന്നില്ല എന്നതാണല്ലോ (2 യോഹന്നാൻ 7).

ഇന്നു 'മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുയേശു' (1തിമൊ. 2:6) അനേകം സഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യജാതനും (നമ്മുടെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരൻ) അവിടുത്തെ പിതാവു നമ്മുടെ പിതാവുമാണ് (റോമർ 8:29, യോഹന്നാൻ 20:17, എഫേസ്യർ 1:3, എബ്രായർ 2:11). (തുടരും)



ഓരോ ചുവടിലും അനുസരണം

അദ്ധ്യായം-31

കഥ ഇതുവരെ

വെയിൽസിലെ ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന റീസ് ഹൊവൽസ് പൂർണ്ണമായി തന്നെത്തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനായി നൽകി. റീസിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അസാധാരണമായ ശുശ്രൂഷകളിലേക്ക് നയിച്ചു. തന്റെ നാട്ടിലും അയൽഗ്രാമത്തിലും ഉള്ള പലർക്കുവേണ്ടി റീസ് മധ്യസ്ഥത ചെയ്തു. അവരെയെല്ലാം ദൈവം വിടുവീച്ചു. എന്നാൽ അയൽ ഗ്രാമത്തിലെ ക്ഷയരോഗിണിയായ സഹോദരിക്കുവേണ്ടി ദൈവഹിതപ്രകാരം റീസ് മധ്യസ്ഥത ചെയ്തെങ്കിലും ഒടുവിൽ അവർ മഹത്വത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. ലണ്ടനിലെ ഗോസറ്റിന്റെ മകന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി നാസീർവ്രതസ്ഥനെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒടുവിൽ മറുപടി കിട്ടി. റീസ് കൽക്കരിഖനി വിട്ടു. സ്നേഹിതൻ ജോയ്ക്കുവേണ്ടി മധ്യസ്ഥത ചെയ്തു. അദ്ദേഹം സൗഖ്യം ലഭിച്ചു. വിവാഹിതനായി. ആഫ്രിക്കയ്ക്കു പോകാൻ അവർ സമർപ്പിച്ചു. ആഫ്രിക്കയിൽ വലിയ ഉണർവിന് അവർ കാരണമായി. മടങ്ങിയെത്തിയ റീസ് ദമ്പതികളെ ആത്മീയപരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കാൻ ദൈവം നിയോഗിച്ചു. അവർ ഒരു കോളജ് ആരംഭിച്ചു. അവിടെ പല കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന നടത്തുമായിരുന്നു.

മുസ്ലോളിനിക്കെതിരെയും 'യുദ്ധം'

ജർമനിയിലെ ഹിറ്റ്ലറിനെതിരെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പോരാടിയ റീസും കൂട്ടരും തുടർന്ന് ഇറ്റലിയിലെ മുസ്ലോളിനിയുടെ എത്യോപ്യൻ ആക്രമണത്തിനെതിരെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി.

1936 മാർച്ചിലായിരുന്നു ഇത്. എത്യോപ്യയിലെ ഹെയ്ലിസിലാസി ചക്രവർത്തിയുടെ സ്വാധീനം മൂലം എത്യോപ്യയിൽ സുവിശേഷികരണവും സുവിശേഷസംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും സജീവമായ കാലം. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഇറ്റലിയിലെ മുസ്ലോളിനി ആ രാജ്യം ആക്രമിക്കാൻ തുനിഞ്ഞത്. ഇറ്റലി എത്യോപ്യയെ കീഴടക്കിയാൽ റോമൻസഭയുടെ ആധിപത്യത്തിന്

കീഴിൽ എത്യോപ്യയിലെ സുവിശേഷികരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ മുഴുവൻ ഞെരിഞ്ഞെടുക്കുമെന്നു റീസു കണ്ടു. 'സകലസൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം' എന്ന ദർശനത്തിന് ഇതു തിരിച്ചടിയായ്കാം.

ഈ ബോധ്യം റീസ് കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനാപോരാളികളോടു പങ്കിട്ടു. അവരും അതിനോടു യോജിച്ചു. "ഒരു രാജ്യത്തിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു പോലെ തന്നെയായിരുന്നു അത്. ദൈവം എത്യോപ്യയെ ഫാസിസ്റ്റ് സ്വേച്ഛാധികാരികളു വിട്ടു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു തന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു"-റീസ് ആ ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നതങ്ങനെ.

എത്യോപ്യക്കു വേണ്ടി മധ്യസ്ഥ

പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള പോരാട്ടം മൂന്നാഴ്ച നീണ്ടു നിന്നു. ഇറ്റലിയുടെ പട്ടാളം എത്യോപ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ ആഡിസ് അബാബയെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ഈ പ്രാർത്ഥനാപോരാട്ടം ശക്തമായി. 1936 ലെ കോളജു ജേണലിൽ നിന്ന് ആ ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ ഇങ്ങനെ:

ഏപ്രിൽ 24

പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഉപവാസത്തിന്റെയും (പ്രഭാതക്ഷേണം മാത്രം കഴിച്ച്) ദിവസം. എത്യോപ്യക്കാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ വലിയ ഭാരം അനുഭവപ്പെട്ടു. ദിനപത്രത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു വന്ന വാർത്തകൾ വളരെ ഗൗരവമുള്ളതായിരുന്നു. വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേക്കും സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ കൂടുതൽ ഭയാനകമായി തോന്നി. എന്നാൽ ഇറ്റലിയുടെ സൈന്യത്തിന് ആഡിസ് അബാബയിൽ കടക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു തന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഏപ്രിൽ 25:

പ്രാർത്ഥനയുടെ നാലു കൂടിവരവുകൾ. വലിയ ഭാരം തന്നെ പ്രാർത്ഥനയിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. കർത്താവ് ഇടപെടുമെന്നും ഇറ്റലിക്കാർക്ക് തിരിച്ചടി ഉണ്ടാകുമെന്നും തന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഏപ്രിൽ 28:

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ളഭാരം വലുതായി. ഇറ്റലിക്കാർ ആഡിസ് അബാബയിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്ന് കോളജിലുള്ളവർ മുഴുവൻ വിശ്വസിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്.

ഏപ്രിൽ 29:

ഞങ്ങൾ ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടെ ദൈവത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു. ഇറ്റലിക്കാരെ കർത്താവു തടയുമെന്നു തന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മേയ് ഒന്ന്:

പോരാട്ടം ശക്തം. എത്യോപ്യയുടെ തലസ്ഥാനത്തെ നൂറു മിഷനറിമാർ സംര

ക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനു മൂന്നു മണിക്കൂർ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ പോരാടി. മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കാളിയാകുന്നത് എത്ര സന്തോഷകരം!

ഇതിനിടെ രാജ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ജനതകൾക്കുവേണ്ടിയും മധ്യസ്ഥത അണയ്ക്കുവാൻ അടുത്ത 10 വർഷത്തേക്കു പരസ്യജീവിതത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറുവാൻ കർത്താവ് ഡയറക്ടറോടു പറഞ്ഞു.

മേയ് നാല്:

പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഉപവാസത്തിന്റെയും ദിവസം. എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി കൊട്ടാരം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയതിനെ തുടർന്നു തലസ്ഥാനത്തു കലാപം എന്നു വാർത്ത വന്നു. തുടർന്ന് ആഡിസ് അബാബയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന. കഠിനമായ ദിവസം. എന്നാൽ ദൈവം ഇടപെടുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരീക്ഷയും ശക്തമാണ്.

മേയ് അഞ്ച്:

ആഡിസ് അബാബയ്ക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോഴും വൻഭാരം. എന്നാൽ ഉച്ചകഴിഞ്ഞു നാലുമണിയോടെ ഇറ്റലിക്കാർ അങ്ങോട്ടു മാർച്ചു ചെയ്തു!

റീസും കൂട്ടരും എതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചോ, അതു നടന്നില്ല. ഇറ്റലിക്കാർ തലസ്ഥാനത്തേക്കു കടക്കരുതെന്നായിരുന്നു പ്രാർത്ഥന. എന്നാൽ അവർ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. ഹെയ്ലിസിലാസി ചക്രവർത്തി കൊട്ടാരം ഉപേക്ഷിച്ചു പോകേണ്ടി വന്നു! ആത്മീയ താത്പര്യമുള്ള ചക്രവർത്തി അധികാരഭ്രഷ്ടനായി നാടുവിട്ടു. റോം, എത്യോപ്യയിൽ പിടിമുറുക്കി. 'സകലസൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം' എന്ന ദർശനത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മിഷനറിമാർക്കു തിരിച്ചടി- ഈ സംഭവമെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയുടെ പരാജയമായി തോന്നി. ദൈവം പ്രാർത്ഥന കേട്ടില്ല, മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന വിജയിച്ചില്ല. എല്ലാം വൻപരാജയവും തിരിച്ചടിയും- ഇക്കാര്യങ്ങളെ വീക്ഷി

ക്കുന്ന ആർക്കും ഇങ്ങനെ തോന്നാം!

എന്നാൽ റീസ് അചഞ്ചലനായി നിന്നുകാരണം അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു പുതുമയായിരുന്നില്ല. മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയിലെ പരാജയം മരണം പോലെയാണ്. പക്ഷേ മരണത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല. തുടർന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുണ്ടാകും. മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനക്കാരനും ഇതു നിർണായകമായ സമയമാണ്. പ്രാർത്ഥന പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന ബോധം നൽകുന്ന അപമാനത്തിന്റെ താഴ്വരയിലൂടെ, പരിഹാസങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട്, എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിൽ അണുവിട ക്ഷീണിക്കാതെ അയാൾ മുന്നോട്ടു പോകണം. റീസിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇത്തരം പല അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നു തോന്നുന്ന ഇത്തരം ഇടങ്ങൾ വരാൻ പോകുന്ന വൻവിജയത്തിന്റെ ചവിട്ടു പടിയാണ്.

റീസ് ഹൊവൽസ് ദൈവം തന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന സംബന്ധിച്ച ചില പാഠങ്ങൾ കോളജിലെ തന്റെ പ്രാർത്ഥനാപോരാളികൾക്കു വേണ്ടി ഇങ്ങനെ വിശദീകരിച്ചു: ഒരു പ്രത്യേക വിടുതലിനുവേണ്ടി നാം വിശ്വാസത്തോടെ അന്വേഷിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു നടക്കും എന്ന പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തോടെ അതിനുവേണ്ടിത്തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വിടുതൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. പക്ഷേ പ്രതീക്ഷിച്ച നിലയിൽ നടക്കുന്നില്ല. ഉടനെ അതു പരാജയമായും എവിടെയോ തെറ്റു സംഭവിച്ചതായും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാം. പുറത്തുനിന്നു ധാരാളം വിമർശനങ്ങളും ഉയരും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ താൽക്കാലിക പരാജയമെന്നു തോന്നുന്ന കാര്യം ഒരു പ്രധാനലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിലെ ഒരു ഇടത്താവളമാണ്. തോൽവി വരാൻ പോകുന്ന വിജയത്തിന്റെ ചവിട്ടുപടി മാത്രമാണ്.

കോളജിലെ രേഖകളിൽ തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

മേയ് ആറ്:

മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് തനിക്കുള്ള അധിക വെളിച്ചം ഡയറക്ടർ ഞങ്ങളോടു പങ്കിട്ടു. ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന വിശ്വാസത്തോടു കൂടിയതാണെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തേതു കേവലമൊരു തിരിച്ചടി മാത്രമാണ്, പരാജയമല്ല. രാത്രി ഏഴരയ്ക്ക് ഞങ്ങൾക്ക് പൊതുയോഗമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വപ്നക്കാരനായിരുന്ന ജോസഫിന്റെ അനുഭവം ഈ യോഗത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് മുൻപിൽ സ്പഷ്ടമായി വരച്ചുകാട്ടി. ദൈവം തനിക്കു നൽകിയ സ്വപ്നത്തിൽ ജോസഫ് ഉറച്ചുനിന്നു. പലവിധത്തിലുള്ള പരിശോധനകളിലൂടെ കടന്നുപോയെങ്കിലും ഒടുവിൽ ജോസഫിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ സ്വപ്നം പൂർണ്ണമായി നിറവേറി.

എത്രോപ്യക്കുവേണ്ടി കോളജ് നടത്തിയ മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലം വ്യക്തമാകണമെങ്കിൽ തുടർന്നുള്ള നാളുകളിൽ എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മുസ്സോളിനി, എത്രോപ്യയെ പൂർണ്ണമായി കീഴടക്കിയെങ്കിലും കോളജ് അതിന്റെ വിശ്വാസം കൈവെടിഞ്ഞില്ല. ഹെയ്ലിസിലാസി ചക്രവർത്തി അധികാരഭ്രഷ്ടനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തി, തുടർന്നു തനിക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്ന കോളജിലും എത്തി! തനിക്കും തന്റെ ജനത്തിനും വേണ്ടി മടുത്തുപോകാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ അടുത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടികളെ നയിച്ചത് ദൈവമല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരാണ്? അത് ഇങ്ങനെയാണു സംഭവിച്ചത്:

സി. ടി. സ്റ്റഡിന്റെ മരുമകൻ, ആൽഫ്രഡ് ബക്സ്റ്റൺ, എത്രോപ്യയിലെ ബൈബിൾ ചർച്ച് മെൻസ് മിഷനറി സൊസൈറ്റിയുടെ മേധാവിയായിരുന്ന

ല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന് ഈ കോളജിനെക്കുറിച്ചും മിഷനറിമാരുടെ കൂട്ടികൾക്കായി കോളജ് നടത്തുന്ന അനാഥമന്ദിരത്തെക്കുറിച്ചും അറിയാമായിരുന്നു. ആ മന്ദിരത്തിൽ ഹെയ്ലിസിലാസി ചക്രവർത്തിയുടെ അടുത്ത ബന്ധു റാസ് കസ്സയുടെ മകൻ ലിഡ്ജ് അസ്റത്ത് കസ്സയെ താമസിപ്പിച്ചു പഠിപ്പിക്കാമോയെന്ന് ആൽഫ്രഡ് ബക്സ്റ്റൺ അന്വേഷിച്ചു. റീസ് സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ആ കൂട്ടി കോളജിന്റെ കീഴിലുള്ള മന്ദിരത്തിൽ അന്തോവാസിയിലായി (വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഈ കൂട്ടി വളർന്നു മിടുകനായി എത്രോപ്യയിലെ ഒരു വലിയ പ്രവിശ്യയുടെ ഗവർണ്ണർ ജനറലായി മാറുകയുണ്ടായെന്നതു പിൻക്കാല ചരിത്രം).

ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹെയ്ലിസിലാസി ചക്രവർത്തി തന്നെ അസ്റത്ത് കസ്സയെ ഹോസ്റ്റലിൽ വന്നു കാണാനും കോളജ് സന്ദർശിക്കാനും താത്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ സ്വാൻസിയിലെത്തിയ ചക്രവർത്തിക്ക് പട്ടണത്തിൽ മേയറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പൊതുസ്വീകരണം നൽകി. സ്വീകരണത്തിൽ ഹെയ്ലിസിലാസി ആദ്യതം പങ്കെടുത്തു. പട്ടണത്തിലെ സന്ദർശകഡയറിയിൽ ഒപ്പുവച്ചു. സ്വീകരണസമ്മേളനത്തിൽ മേയർ, ഹെയ്ലിസിലാസിയെക്കുറിച്ച് വികാരവായ്പോടെ സംസാരിച്ചു. അധികാരഭ്രഷ്ടനായെങ്കിലും അദ്ദേഹം തങ്ങളെ എല്ലാവരെയും സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോഴും ചക്രവർത്തിയെന്നു മേയർ പറഞ്ഞു. വൈകാതെ അദ്ദേഹം അധികാരത്തിൽ തിരിച്ചെത്തുമെന്നും മേയർ പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന് മാത്രമേ ചക്രവർത്തിയെ തിരികെ എത്രോപ്യയിലെ സിംഹാസനത്തിൽ എത്തിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. സ്വീകരണത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ശേഷം ഹെയ്ലിസിലാസിയും പരിവാരങ്ങളും കോളജും സ്കൂളും സന്ദർശിച്ചു. അവിടെ

ചായസൽക്കാരത്തിലും പങ്കെടുത്തു.

ചക്രവർത്തി ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ളപ്പോഴൊക്കെ കോളജിനു സമീപത്തുള്ള തന്റെ ഒരു മന്ദിരത്തിൽ അതിഥിയായി പാർക്കാമല്ലോ എന്നു റീസ് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. 'ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടിയായി ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ എത്രോപ്യയിലെ തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ വീണ്ടും ഇരുത്തും' - റീസ് വിശ്വാസത്തോടെ പറഞ്ഞത് ഹെയ്ലിസിലാസിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീരിന്റെ തിളക്കം കാണാമായിരുന്നു. ഹെയ്ലിസിലാസി എലിസബത്തിനോട് ഇങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചു: "നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിലെക്കൊണ്ടു ദൈവം ചെയ്യിക്കുന്ന ഈ കാര്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഒരു എത്രോപ്യൻ പഴമൊഴിയാണ് എനിക്ക് ഓർമ്മ വരുന്നത്. അതിങ്ങനെയാണ്: "ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മാത്രം നോക്കുന്ന ഒരുവന് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ കഴിയും; അവൻ പരാജയപ്പെടുകയില്ല." യെഹൂദരായ അഭയാർഥികളെ സഹായിക്കാൻ റീസ് നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേട്ടതും ചക്രവർത്തിയിൽ ഏറെ താത്പര്യം ഉണർത്തി. "ഞാൻ തന്നെ ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്ത് ഒരു അഭയാർഥിയാണല്ലോ" - അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

കോളജ് സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിപ്പോയ ഹെയ്ലിസിലാസി ചക്രവർത്തി റീസിനു പിന്നീടു താഴെപ്പറയുന്നപോലെ ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു:

ഹെയ്ലിസിലാസി 1

(ദൈവത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട, എത്രോപ്യയുടെ ചക്രവർത്തി)

റവ. റീസ് ഹൊവൽസ്, മിസ്സിസ് ഹൊവൽസ്,

ആഴമേറിയ നന്ദിയോടെയാണു ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നത്. കഴിഞ്ഞയാഴ്ച ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ബൈബിൾ കോളജിൽ വന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഹൃദയപൂർവ്വം എന്നോടു കാട്ടിയ എല്ലാ

കാരുണ്യത്തിനും പ്രത്യേകം നന്ദി. നിങ്ങളുടെ ആളുകളുടെ ഇടയിലും നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് അഭയാർത്ഥികളായി വന്നവരുടെ ഇടയിലും ദൈവം നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നേരിൽ കാണുവാൻ ഇടയായത് എനിക്കു വലിയൊരു പ്രചോദനമായി. ദൈവം തന്റെ കൃപയാൽ തന്റെ ഈ പ്രവർത്തനത്തെ സമൃദ്ധമായി തുടർന്നും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നു ഞാനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ആത്മാർത്ഥതയോടെ,

ഒപ്പ്

ചക്രവർത്തി

ഇതു കൂടാതെ ചക്രവർത്തിയുടെ ചാപ്ലയിൻ, ചക്രവർത്തിയുടെ മരുമകനായ അബി അബേബ് (അദ്ദേഹം ബ്രിഗേഡിയർ ജനറലും എത്യോപ്യയുടെ യുദ്ധമന്ത്രിയുമായിത്തീർന്നു) എന്നിവർ ഈ പ്രവാസകാലത്ത് കോളജിൽ വിദ്യാർത്ഥികളായിത്തീർന്നു. 1939 ലെ വേനൽക്കാലത്ത് ചക്രവർത്തി തന്നെ രണ്ടാഴ്ച റീസിന്റെ അതിഥിയായി പാർക്കുകയും ഓരോ രാത്രിയും ബൈബിൾ കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചില നാളുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എത്യോപ്യയിൽ വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ സാധ്യത തെളിഞ്ഞു. ചക്രവർത്തി ഉടനെ തന്നെ ലണ്ടനിലേക്കും അവിടെനിന്നും സ്വന്തം രാജ്യത്തേക്കും തിരക്കിട്ടു യാത്രയായി. 1941 ജൂണിൽ ചക്രവർത്തി വീണ്ടും തന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയിലെത്തിയപ്പോൾ ആദ്യം അദ്ദേഹം ചെയ്ത കാര്യങ്ങളിലൊന്ന് റീസിനു താഴെപ്പറയുന്ന ഒരു കവിസന്ദേശം അയയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

“തലസ്ഥാനത്തു വീണ്ടും കാലുകുത്താനിടയായ എന്റെ സന്തോഷത്തിൽ നിങ്ങൾ പങ്കുചേരുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് എനിക്കു തന്നെ

സഹായവും എന്നോടു കാട്ടിയ സഹതാപവും ഓർത്ത് ഈ കവി അയയ്ക്കുന്നു.”

-ഹെയ്ലിസിലാസി ചക്രവർത്തി.

ഇതിനു റീസ് നൽകിയ മറുപടി ഇങ്ങനെ:

“ടെലിഗ്രാമിനു നന്ദി. എത്യോപ്യയെ പുനഃസ്ഥാപിച്ചതിനും അങ്ങേയ്ക്ക് സിംഹാസനം തിരികെത്തന്നതിനും ദിവസവും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. കർത്താവ് അങ്ങയെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ, സൂക്ഷിക്കട്ടെ, സമാധാനത്തിൽ കാക്കട്ടെ.”

-റീസ് ഹൊവൽസ് (ബൈബിൾ കോളജ്, സ്വാൻസി)

ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ തികവുള്ളതാണ്. അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു നൽകുന്ന മറുപടികളും ഏറ്റവും യോജിച്ചതുതന്നെ. ഇറ്റലിക്കാരെ എത്യോപ്യയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി ചക്രവർത്തി വീണ്ടും അധികാരം ഏറ്റെടുത്ത രാജ്യത്തു മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുണ്ടായ വികാസം ചരിത്രത്തിൽ മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതാണ്. മിഷനറി പ്രവർത്തനം എത്യോപ്യയിൽ ശക്തമായി. എന്നാൽ ഇറ്റലിക്കാരുടെ അധിനിവേശകാലത്തും ദൈവം എത്യോപ്യയിൽ നിശ്ശബ്ദമെങ്കിലും ശക്തമായ ഒരു പ്രവർത്തനമാണു ചെയ്തതെന്നു പിന്നീടു വെളിവാക്കി. പുറത്താക്കപ്പെട്ട മിഷനറിമാർ, ചക്രവർത്തി വന്നശേഷം മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോഴാണ് ഇറ്റലി അധിനിവേശകാലത്ത് എത്യോപ്യയിലുണ്ടായ ഉണർവ്വിന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം വ്യക്തമായത്. വലാമോജില്ലയിൽ നേരത്തെ 500 വിശ്വാസികളുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് ഇപ്പോൾ അവരുടെ എണ്ണം 20,000 ആയിരിക്കുന്നു! പീഡനത്തിനിടയിൽ സഭ അവിടെ ഞെരിഞ്ഞമറുകയായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് വളരുകയായിരുന്നു! പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി!!

(തുടരും)



ബൈബിളിലൂടെ 25-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച

മൂന്ന് തലങ്ങളിലുള്ള ജീവിതകുമാരങ്ങൾ

ആളുകൾക്ക് ജീവിതം നയിക്കുവാനാകുന്ന മൂന്ന് വ്യത്യസ്തമായ തലങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൗലോസ് തുടർന്ന് പറയുകയാണ്: “സകലത്തിലും എനിക്ക് കർത്തവ്യം ഉണ്ട് എങ്കിലും സകലവും പ്രയോജനമുള്ളതല്ല” (6:12). മിക്ക അവിശ്വാസികളും ജീവിതം നയിക്കുന്നത് അന്യായ (അനീതി)ത്തിന്റെ തലത്തിലാണ്. ഈ തലത്തിലേക്ക് ഒരു വിശ്വാസി താണുപോകുവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ചിലർ അപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നു. ഇതു തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നാൽ അവർക്ക് ലഭ്യമായ രക്ഷ നഷ്ടമാകുവാനിടയാകും. ഒരു വിശ്വാസി ആയിരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും താണനിലയെ- യോഗ്യമായത് അല്ലെങ്കിൽ നീതി പൂർവ്വമായത്-എന്ന് വിളിക്കാം. ഇതിലും ഉന്നതമായ ഒരു നിലയുണ്ട്- ലാഭകരമായത് (പ്രയോജനകരമായത്). നൂറുകാര്യങ്ങളിൽ എഴുപതും അയോഗ്യമായതായിരിക്കാം. അതിനാൽ അവയെല്ലാം നാം ഉപേക്ഷിക്കണം. എന്നാൽ യോഗ്യമായ മറ്റ് മൂപ്പത് കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാനാകും. എന്നാൽ ഇതിൽ പത്തുകാര്യങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ ആത്മീയമായി പ്രയോജനകരമായത്. ഈ പത്ത് കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനി ഈ മൂപ്പത് കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും തനിക്കിഷ്ടമുള്ളതൊക്കെ സ്വീകരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് മുഴുപുറത്തോടെ കർത്താവിനെ പിൻപറ്റുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, യോഗ്യമായവയിൽ നിന്നും പ്രയോജനമുള്ളവ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ തയ്യാറാവണം.

സമയത്തെ ലാഭകരമായി ഉപയോഗിക്കുക

സമയത്തിന്റെ കാര്യം തന്നെയെടുക്കാം. നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു ദിവസത്തിൽ 24 മണിക്കൂറുകൾ ഉണ്ട്. അതിൽ

കുറച്ച് ഭാഗം അശ്ശില സിനിമകൾ കാണുവാനും മോശമായ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാനും ഉപയോഗിച്ചാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സമയത്തെ അയോഗ്യമായി ചെലവിടുകയാണ്. എന്നാൽ യോഗ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തും നിങ്ങൾക്ക് സമയം ചെലവഴിക്കുവാനാകും. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളായതിനാൽ അത്യാവശ്യമായതാണ്. മണിക്കൂറുകൾ ദിനപത്രം വായിച്ച് ചെലവഴിക്കാം - അത് യോഗ്യമായതെങ്കിലും പ്രയോജനകരമായ ഒന്നല്ല. ദൈവത്തിന് പ്രയോജനമുള്ള ഒരു ഭൂതനായിത്തീരുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അനാവശ്യമായ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്ക് വളരെക്കുറച്ച് സമയം മാത്രം ചെലവിടുവാനും കൂടുതൽ സമയം ദൈവിക കാര്യങ്ങൾക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കുവാനും നിങ്ങൾ സ്വയം പരിശീലിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. കൂടുതൽ സമയം ഇന്റർനെറ്റ് (നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് മാത്രം) ഉപയോഗിക്കുകയോ, ടെലിവിഷനിലെ ക്രിസ്തീയ പരിപാടികൾ അസ്വദിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ വചനപഠനത്തിന് സമയം ലഭിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതിന് പകരം, കുറച്ച് സമയം മാത്രം ഇന്റർനെറ്റ് ഉപയോഗിക്കുകയും കൂടുതൽ സമയം ദൈവവചനം പഠിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുവാനാകും. ടെലിവിഷനിലെ ഒരു നല്ല പരിപാടി കാണുവാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്റർനെറ്റിലെ പ്രയോജനകരമായ ഒരു സൈറ്റ് പരിശോധിക്കുവാനോ രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം ചെലവിടുന്നത് പാപകരമായ ഒരു കാര്യമല്ല. എന്നാൽ ദൈവവചനം പഠിക്കുവാനും ആവശ്യത്തിലുള്ളവരെ സഹായിക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഈ സമയം നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

(തുടരും)

മൊഴിമാറ്റം : ബോബി കൂര്യൻ



ജീവസന്ദേശങ്ങൾ 2014

പ്രശസ്ത ക്രിസ്തീയ പ്രഭാഷകനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായ

ബ്രദർ സാക്പുന്നൻ

വിണ്ടും കോട്ടയത്ത് പ്രസംഗിക്കുന്നു!



സ്ഥലം: കെ. പി. എസ്. മേനോൻ ഓഡിറ്റോറിയം
(കോട്ടയം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി കോമ്പൗണ്ട്) ശാസ്ത്രിറോഡ്, കോട്ടയം
തീയതി: ഫെബ്രുവരി 15 ശനി, 16 ഞായർ
സമയം: വൈകുന്നേരം 6 മുതൽ 8 വരെ

കഴിഞ്ഞ അരനൂറ്റാണ്ടോളമായി ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തും ദൈവവചന സത്യങ്ങൾ, ഒത്തുതീർപ്പില്ലാതെ, വ്യക്തതയോടെ സംസാരിക്കുന്ന ബ്രദർ സാക്പുന്നന്റെ ദൈവവചനപ്രഘോഷണത്തിലേയ്ക്കു താങ്കളെ സാദരം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ ഈ സന്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുമെങ്കിൽ ഇവ നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ നവീകരിക്കും. നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനു പുതിയൊരു ദിശാബോധം നൽകും.

ഏവർക്കും സ്വാഗതം!

എന്ന് ജീവമൊഴി പ്രവർത്തകർ
ഫോൺ: 8281027519, 9249516234

മൗലികസത്യങ്ങൾ, മൂല്യമുള്ള ജീവിതത്തിന്



What is the Baptism In The Holy Spirit

- Part II

(continued from November issue)

Question:

Can you please help me understand how I can receive the baptism in the Holy Spirit?

Answer:

In November issue, I shared the first part of my answer to the question of the baptism in the Holy Spirit. I want to share the remaining points now.

6. **Another phrase to help us to understand “baptism in” or being “filled with” the Holy Spirit is the phrase “full of the Holy Spirit” (Acts 7:55; Act 11:24)**

If we seek to constantly be “full” of the Holy Spirit, we will make sure that we never seek for an experience but rather for a continuous lifestyle. A vehicle that is always “full” of gasoline is guaranteed to have the fuel to be able to move. But if we base our lives on an experience or a past “filling” (from even a week ago), then we are in danger of running dry.

7. **The primary proof of the baptism/filling with/being full of the Holy Spirit is an increased longing for and evidence of holiness.**

This is why He’s called the HOLY Spirit. If He was the Laughing Spirit, He would primarily be known for making people laugh. If He was the Crying Spirit, He would primarily be known for making people cry. *But if we receive the Holy Spirit, He will primarily be known for making His people holy!*

Ask yourself honestly what proof you have or seek that you have received the Holy Spirit? Is it a feeling or emotion? Or is a definitive difference in your view of sin and the holiness of God? I find that very few Christians use this very-obvious test to identify the Holy Spirit. *That is why many remain deceived about the Holy Spirit.*

8. **The Holy Spirit has not been given to *overpower* the sins within us. He has been given to us as a Helper – so that WE can overcome sins with His help.**

The Holy Spirit is all-powerful because He is God. But He is restricted in His operations with humans by God's sovereign plan. So the Holy Spirit has been given to us to *help* us win the battle against sin, but He will never fight sin all by Himself. So, on the one hand, we simply cannot win the battle against sin without the Holy Spirit. And yet on the other hand, the Holy Spirit does not magically overcome sin for us while we sit and watch. WE are the ones who must fight and overcome sin, by using the help of the Holy Spirit. *Romans 8:13: ...if by the Spirit you put to death the deeds of the body, you will live.*

The story of Jesus fighting the devil in the wilderness wonderfully illustrates this (Matthew 4:1-10). Now Jesus overcame sin here on earth as a man. Jesus was fully God and fully man, but He overcame sin as a man, because God cannot be tempted (James 1:13). That is why Jesus is our example in overcoming sin. And we see that He always wielded the Sword of the Holy Spirit, the Word of God (Ephesians 6:17), to defeat every temptation to sin. So we too must wield the Sword of the Spirit to fight every last temptation to sin.

9. **The baptism/filling of the Holy Spirit for power over sin is done by Jesus in each person. The Holy Spirit does not fall on a whole church to give all of them power over sin.**

Paul, who was undoubtedly baptized/filled with the Holy Spirit, speaks very little of seeking for the "baptism in the Holy Spirit" to live a holy life. He primarily speaks about the active part we have to play to live a holy life, while seeking to be filled with the Holy Spirit.

Sin will not suddenly become significantly simpler to avoid if I am baptized or filled with or full of the Holy Spirit. My flesh will always be attracted to the passing pleasures of sin.

But sin will suddenly become significantly easier to overcome as I use the powerful Sword of the Holy Spirit to fight my flesh (Romans 8:1-13).

We must realize something very important: Victory over sin is not a one-time event. It is a lifestyle. The Holy Spirit will *never* change us such that we CANNOT sin anymore. He has been given to help us so that we WILL NOT sin anymore. The Holy Spirit has been given so that we see God differently, and so that we see Jesus differently, and so that we see holiness differently. And as a result of this changed viewpoint that the Holy Spirit helps us see, we will also respond to sin differently. *But till the end of our lives, it will be a choice we have to consistently make by the Spirit's help.* This is why we need to persist in our hunger (need) and in our asking for the Holy Spirit even for our own sins.

10. **The baptism/filling of the Holy Spirit in Acts 2 changed the disciples to stand up as united and bold witnesses for Him. It did not give the disciples victory over sin**

There is zero evidence that the events in Acts 2 gave the disciples instant victory over their sins in their inner life. What we do see it give them is a unity and a boldness to proclaim the message of Jesus.

So also, it is this UNITY and BOLDNESS is what we look for within a GROUP of people (church) who seek for the baptism in the Holy Spirit. The local church seeks for a unity in our primal desire to love God completely and to hate all sin. And we seek for a boldness that helps us speak prophetically about the power of God to conquer all the sin and dead works that we find inside of us.

For victory over sin, each of the disciples had to work out their own salvation individually with fear and trembling, and consider themselves dead to sin, and not set their minds on the things of the flesh, and crucify the flesh with its passions and desires, and so on. And to the extent that each disciple was individually faithful to listen to the Holy Spirit, he/she was able to live in victory over their sins. That is why that two sold-out Christians who had both been filled with the Holy Spirit and sought to live full of the Holy Spirit (Peter and Paul) had two opposite responses to interacting with non-Jews (we read this in Galatians 2:11-21). Peter was filled with the Holy Spirit but yet had failed in this instance to listen to the Holy Spirit in how to interact with the Gentiles. So Paul confronted Peter for this sinful attitude.

11. **The baptism/filling of the Holy Spirit in Acts 2 gave the disciples gifts with which to minister to others**

Jesus began His public ministry at the age of 30 when He came out of the waters of baptism and the Holy Spirit rested on Him through the symbol of a dove. He was perfectly sinless up until then. But this fresh "resting upon" Jesus was for the gifts He would need to help others in His public ministry. So also, the present Body of Christ (every local church) needs to be anointed with the gifts of the Holy Spirit to build itself up and help others. So the church needs to continuously seek to be baptized/filled/full of the Holy Spirit, so that we can help others as the Church of Jesus Christ, and not as just a social service group.

12. **The baptism/filling of the Holy Spirit is performed by Jesus and confirmed by the Word**

We are commanded to baptize people in water (Matthew 28:19). But Jesus remains the only One who baptizes people in the Holy Spirit. Even though the apostles laid hands on people to receive the Holy Spirit, it was still Jesus who was the One who did the baptizing.

The Holy Spirit fell on people without the laying of hands (Acts 2:1-4; Acts 10:44-46), but we do notice that the early apostles had a unique authority so that they could lay their hands on others to receive the Holy Spirit (Acts 8:17; Acts 19:6). One reason I believe that the apostles had this ability back then was as a visible proof to the people of God's true authority over His apostles versus imposters who were believers externally but were secretly greedy and enslaved to sin (see Acts 8:17-24).

We also see in the book of Acts that the gift of tongues almost always accompanied the receiving the Holy Spirit. We know that the gift of tongues is the least of the gifts of the Holy Spirit that is available to the church (1 Corinthians 12:28). So it was the most basic gift of the Spirit, and served as immediate and tangible evidence that assured even newborn believers that their prayers had been answered. And the hope was that the visible proof of this gift would build up their faith to seek the greater gifts (1 Corinthians 12:31).

For us today, I do not believe that the Holy Spirit is received through the laying of hands. I don't know of anybody in the last several centuries who could reliably lay hands on people for them to receive the Holy Spirit. I also don't believe that the Holy Spirit is confirmed today through the gifts of tongues (primarily or only). The gift of tongues is most definitely still active and useful in the church today, but people like John Wesley were clearly filled with the Holy Spirit more than almost any Christian today, yet never spoke in tongues.

One big reason that things are different now in both the receiving and the evidence of the Holy Spirit is that we have the complete written Word of God that tells us everything that we need to know about the Holy Spirit – something that the first century folks didn't have.

So we who live today now rely on God's written Word to confirm the presence of the Holy Spirit within us. Our faith and assurance comes from the Word of God (Romans 10:17). And the Word of God acts as a super-sharp sword that sinks to the deepest parts of us (between soul and spirit – Hebrews 4:12), and attests whether we are still being baptized/filled/full of the Holy Spirit (in our spirits) or just having human emotional experiences (in our souls).

In closing, after all that I've written, the ministry and Person of the Holy Spirit remains a mystery. And while we pray that the Lord gives us wisdom and understanding, I hope we can also joyfully embrace the beautiful mystery of the Holy Spirit – knowing that He is THE ONLY PERSON who can help us reflect the life of Jesus. No amount of self-denial can get us there and neither can the most lofty track record of righteous living (remember the rich young ruler).

